

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 1995/98 af 18. september 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 1996/98 af 18. september 1998 om udstedelse af importlicenser for ris med oprindelse i AVS-staterne og de oversøiske lande og territorier, der er indgivet ansøgninger om i løbet af de fem første arbejdsdage af september 1998 i henhold til forordning (EF) nr. 2603/97	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 1997/98 af 18. september 1998 om udstedelse af eksportlicenser af type A2 for frugt og grøntsager	5
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/98 af 18. september 1998 om de bud, der er indgivet i henhold til den i forordning (EF) nr. 1324/98 omhandlede tredje licitation for salg af oksekød	7
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1999/98 af 18. september 1998 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den i forordning (EF) nr. 1824/98 omhandlede licitation	8
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2000/98 af 18. september 1998 om udstedelse af importlicenser for bananer inden for toldkontingentet for fjerde kvartal af 1998 og om indgivelse af nye ansøgninger (!)	10
Kommissionens forordning (EF) nr. 2001/98 af 18. september 1998 om afvisning af ansøgninger om eksportlicenser i kornsektoren	13

(!) EØS-relevant tekst

- * Kommissionens direktiv 98/64/EF af 3. september 1998 om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til bestemmelse af aminosyrer, råfedt og olaquinox i foderstoffer og om ændring af direktiv 71/393/EØF ⁽¹⁾..... 14
  - * Kommissionens direktiv 98/65/EF af 3. september 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 82/130/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner ⁽¹⁾..... 29
  - * Kommissionens direktiv 98/66/EF af 4. september 1998 om ændring af direktiv 95/31/EF om specifikke renhedskriterier for sødestoffer til brug i levnedsmidler ⁽¹⁾..... 35
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

98/545/EF, Euratom:

- * Rådets afgørelse af 15. september 1998 om beskikkelse af medlemmerne af Det Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 1998 til den 20. september 2002 37

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1995/98
af 18. september 1998
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse
frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelses-
bestemmelser til importordningen for frugt og
grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/
98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/
95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af
gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale
handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved
import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er
anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste
importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i
forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. september 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 18. september 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	060	36,5	
	999	36,5	
0702 00 05	060	95,0	
	999	95,0	
0709 90 70	052	103,6	
	999	103,6	
0805 30 10	388	82,6	
	512	81,0	
	524	78,9	
	528	72,1	
	999	78,6	
0806 10 10	052	92,4	
	064	56,4	
	400	193,4	
	624	101,9	
	999	111,0	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	52,6
400		66,1	
508		42,5	
512		80,3	
524		27,7	
528		86,6	
800		207,5	
999		80,5	
0808 20 50		052	92,7
		064	55,2
	388	90,6	
	528	86,7	
0809 30 10, 0809 30 90	999	81,3	
	052	122,5	
	999	122,5	
0809 40 05	052	54,6	
	060	48,7	
	064	59,6	
	066	53,3	
	068	50,8	
	091	55,6	
	400	109,0	
	624	180,7	
	999	76,5	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1996/98
af 18. september 1998

om udstedelse af importlicenser for ris med oprindelse i AVS-staterne og de oversøiske lande og territorier, der er indgivet ansøgninger om i løbet af de fem første arbejdsdage af september 1998 i henhold til forordning (EF) nr. 2603/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/97 af 16. december 1997 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for import af ris med oprindelse i AVS-staterne samt i de oversøiske lande og territorier (OLT)⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1595/98⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2603/97 skal Kommissionen senest ti dage efter udløbet af fristen for fremsendelsen af medlemsstaternes meddelelser beslutte, i hvilket omfang de indgivne ansøgninger kan imødekommes, og fastsætte, hvilke mængder der er til rådighed under den følgende tranche og eventuelt under den supplerende tranche for oktober måned;

en gennemgang af de mængder, der blev indgivet ansøgninger for, viser, at der bør udstedes licenser for de ansøgte mængder, der alt efter tilfældet nedsættes med procentsatserne efter bestemmelserne i bilaget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de ansøgninger om importlicenser for ris, der er indgivet i de fem første arbejdsdage i september 1998 efter forordning (EF) nr. 2603/97 og meddelt Kommissionen, udstedes der licenser for de mængder, der er anført i ansøgningerne, og som alt efter tilfældet nedsættes med procentsatserne i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. september 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 208 af 24. 7. 1998, s. 21.

BILAG

Forordning (EF) nr. 2603/97

Nedsættelsesprocentsatserne, der skal anvendes på de mængder, der er ansøgt om for tranchen for september 1998:

Oprindelse	Nedsættelse (%)
AVS (artikel 2, stk. 1) — KN-kode 1006 10 21-1006 10 98, 1006 20 og 1006 30	32,4212 ⁽¹⁾
AVS + OLT (artikel 7) — AVS: KN-kode 1006 10 21-1006 10 98, 1006 20 og 1006 30 — OLT: KN-kode 1006	84,3306

⁽¹⁾ Udstedelse for den mængde, der er anført i ansøgningen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1997/98
af 18. september 1998
om udstedelse af eksportlicenser af type A2 for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 af 14. november 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/98⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

De vejledende restitutionssatser og de vejledende mængder, for hvilke der kan udstedes andre eksportlicenser af type A2 end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarerhjælp, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1875/98⁽³⁾;

for tomater, appelsiner, citroner og æbler til den geografiske destinationsgruppe X bør der under hensyntagen til den økonomiske situation i de forskellige berørte destinationsgrupper, som er anført i bilaget til forordning (EF) nr. 1875/98, og til de oplysninger, der modtages fra de involverede i deres ansøgninger om licenser af type A2, fastsættes endelige restitutionssatser, som er forskellige fra de vejledende restitutionssatser, og udstedelsesprocentsatser for de mængder, der er ansøgt om; disse endelige satser

må ikke være mere end dobbelt så høje som de vejledende satser;

i medfør af artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2190/96 betragtes ansøgninger om højere satser end de tilsvarende endelige satser som ugyldige —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For de eksportlicenser af type A2, for hvilke der er indgivet ansøgning efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 1875/98, fastsættes den faktiske ansøgningsdato, jf. artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2190/96, til den 21. september 1998.

2. De i stk. 1 nævnte licenser udstedes med de endelige restitutionssatser og i et omfang, der svarer til udstedelsesprocentsatserne for de mængder, der er ansøgt om, som anført i bilaget til nærværende forordning.

3. I medfør af artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2190/96 betragtes de i stk. 1 omhandlede ansøgninger om højere satser end de tilsvarende endelige satser, der er anført i bilaget, som ugyldige.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. september 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15. 11. 1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 178 af 23. 6. 1998, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 243 af 2. 9. 1998, s. 3.

BILAG

Produkt	Destination eller destinationsgruppe (1)	Endelig restitutionssats (ECU/ton netto)	Udstedelsesprocentsats for de mængder, der er ansøgt om
Tomater	F	30	100 %
Appelsiner	XYC	30	97 %
Citroner	F	10	100 %
Druer til spisebrug	F	25	100 %
Æbler	X	24	100 %
	Y	—	—
Ferskner og nektariner	E	—	—

(1) Destinationskoderne defineres således:

X Norge, Island, Grønland, Færøerne, Polen, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Estland, Letland, Litauen, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro) og Malta

Y Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan og Ukraine; bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87.

C Schweiz, Tjekkiet og Slovakiet

E Alle destinationer, bortset fra Schweiz

F Alle destinationer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1998/98

af 18. september 1998

**om de bud, der er indgivet i henhold til den i forordning (EF) nr. 1324/98
omhandlede tredje licitation for salg af oksekød**KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/
98⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Visse mængder oksekød, der blev fastsat ved Kommissio-
nens forordning (EF) nr. 1324/98⁽³⁾, er blevet udbudt til
salg ved periodisk licitation;i henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 2173/79⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
2417/95⁽⁵⁾, skal eventuelle mindstesalgspriser for kød
udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de
modtagne bud; for den i artikel 2, stk. 1, litra c), i forord-ning (EF) nr. 1324/98 omhandlede tredje licitation fast-
sættes der ikke mindstesalgspriser på grundlag af de
indgivne bud;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Der gives ikke tilslag for de bud, der er indgivet i henhold
til den i artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr.
1324/98 omhandlede licitation.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 19. september 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.⁽²⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 17.⁽³⁾ EFT L 183 af 26. 6. 1998, s. 38.⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5. 10. 1979, s. 12.⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1999/98

af 18. september 1998

om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den i forordning (EF) nr. 1824/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/98⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1824/98⁽³⁾;i henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95⁽⁵⁾, skal mindstesalgspriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgspriser for oksekød i forbindelse med den licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1824/98, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 7. september 1998, fastsættes i bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.⁽²⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 17.⁽³⁾ EFT L 236 af 22. 8. 1998, s. 8.⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5. 10. 1979, s. 12.⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
 BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo expresado en ecus por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindestpreise i ECU/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise, ausgedrückt in ECU/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε Ecu ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices expressed in ECU per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en écus par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi espressi in ecu per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen uitgedrukt in ECU per ton
Estado-membro	Produtos	Preço mínimo expresso em ecus por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat ecuina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i ecu per ton

Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne corm osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben

ESPAÑA	— Cuartos traseros	1 525
--------	--------------------	-------

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2000/98

af 18. september 1998

om udstedelse af importlicenser for bananer inden for toldkontingentet for fjerde kvartal af 1998 og om indgivelse af nye ansøgninger

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1637/98⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1409/96⁽⁴⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet; ved Kommissionens forordning (EF) nr. 478/95⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 702/95⁽⁶⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser for ordningen vedrørende det toldkontingent, der er fastsat i artikel 18 og 19 i forordning (EØF) nr. 404/93;

i artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1442/93, er det fastsat, at hvis de mængder, for hvilke der ansøges om importlicenser vedrørende et bestemt oprindelsessted, det være sig et land eller en gruppe af lande, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 478/95, for en eller flere kategorier af erhvervsdrivende overstiger de disponible mængder, fastsættes der en nedsættelsesprocent for ansøgningerne;

de disponible mængder for indførsel inden for toldkontingentet er blevet fastsat for fjerde kvartal af 1998 ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1646/98⁽⁷⁾;

hvis de mængder, for hvilke der ansøges om licens, er mindre end eller lig med de disponible mængder, udstedes licenserne for de mængder, der er ansøgt om; for bestemte oprindelser overstiger den mængde, der er ansøgt om, dog de disponible mængder, der er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 1646/98; det bør derfor fastsættes, hvilken nedsættelsesprocent der skal anvendes

for hver licensansøgning for den eller de pågældende oprindelser og den pågældende licenskategori;

det bør fastsættes, hvilken maksimumsmængde der endnu kan indgives licensansøgninger for, idet der tages hensyn til de disponible mængder, som er fastsat ved forordning (EF) nr. 1646/98, og til de ansøgninger, der er godkendt efter perioden for indgivelse af ansøgninger; det bør anføres, at forordning (EF) nr. 478/95 om supplerende bestemmelser for anvendelsen af forordning (EØF) nr. 404/93, for så vidt angår ordningen vedrørende toldkontingentet for indførsel af bananer til Fællesskabet og om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/93, finder anvendelse;

bestemmelserne i denne forordning skal have øjeblikkelig virkning, således at licenserne kan udstedes så hurtigt som muligt;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I henhold til toldkontingentordningen for indførsel af bananer udstedes der for fjerde kvartal af 1998 importlicenser for den mængde, der er anført i licensansøgningen, justeret med nedsættelseskoefficienten 0,6837, 0,7653, 0,4645 og 0,8904, for så vidt angår de ansøgninger, der angiver henholdsvis oprindelserne »Colombia«, »Costa Rica«, »Den Dominikanske Republik« og »Côte d'Ivoire«.

Artikel 2

De mængder, for hvilke der endnu kan indgives ansøgninger om importlicens for fjerde kvartal af 1998, er anført i bilaget.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 20. 7. 1996, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 49 af 4. 3. 1995, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT L 71 af 31. 3. 1995, s. 84.

⁽⁷⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 55.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

(tons)

	Mængder, der er til rådighed for nye ansøgninger
NICARAGUA	48 351,916
VENEZUELA	23 837,117
ANDRE	83 290,442
BELIZE	7 950,000
CAMEROUN	3 969,200
Andre AVS-lande	818,533

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2001/98
af 18. september 1998
om afvisning af ansøgninger om eksportlicenser i kornsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbe-
stemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser
for korn og ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
444/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtning:

Omfanget af ansøgningerne om licenser vedrørende
forudfastsættelse af restitutionerne for mel af blød hvede
og spelt er af spekulativ karakter; alle ansøgninger om

eksportlicenser for det pågældende produkt, der blev
indgivet den 17. september 1998, bør derfor afvises —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om eksportlicenser vedrørende forudfastsæt-
telse af restitutionerne for produkter henhørende under
KN-kode 1101 00 15, der blev indgivet den 17. september
1998, afvises i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning
(EF) nr. 1162/95.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. september 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 56 af 26. 2. 1998, s. 12.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/64/EF

af 3. september 1998

om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til bestemmelse af aminosyrer, råfedt og olaquinox i foderstoffer og om ændring af direktiv 71/393/EØF

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 70/373/EØF af 20.
juli 1970 om indførelse af fællesskabsprøveudtagnings-
måder og -analysemetoder for så vidt angår den officielle
kontrol med foderstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved akten
vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse,
særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktiv 70/373/EØF fastsætter, at den officielle kontrol
med foderstoffer til konstatering af, om de betingelser, der
er fastsat ved lov eller administrative bestemmelser, om
foderstoffers beskaffenhed og sammensætning er opfyldt,
foretages efter fællesskabsprøveudtagningsmåder og
-analysemetoder;Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel
med foderblandinger⁽²⁾, senest ændret ved Kommissio-
nens direktiv 97/47/EF⁽³⁾, og Rådets direktiv 93/74/EØF
af 13. september 1993 om foder med særlige ernærings-
formål⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 96/25/EF⁽⁵⁾, fast-
sætter, at aminosyrer og råfedt skal angives i mærkningen;desuden foreskriver Rådets direktiv 70/524/EØF af 23.
november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽⁶⁾,
senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/19/EF⁽⁷⁾,
at olaquinox skal være angivet i mærkningen, hvis dette
stof tilsættes til foderblandinger;i Kommissionens andet direktiv 71/393/EØF af 18.
november 1971 om fastsættelse af fællesskabsanalyseme-
toder til officiel kontrol af foderstoffer⁽⁸⁾, senest ændret
ved direktiv 84/4/EØF⁽⁹⁾, er der fastsat analysemetoderfor bl.a. bestemmelse af råfedt; det er hensigtsmæssigt at
ændre den beskrevne periode;der bør opstilles fællesskabsanalysemetoder til kontrol
med disse stoffer;de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overens-
stemmelse med udtalelse fra Den Stående Foderstofkom-
ité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1*Medlemsstaterne foreskriver, at analyserne i forbindelse
med den officielle kontrol med foderstoffer, for så vidt
angår foderstoffernes indhold af aminosyrer, råfedt og
olaquinox, skal foretages efter de dertil svarende metoder
i bilaget.*Artikel 2*I bilaget til Kommissionens 71/393/EØF erstattes afsnit
»4. Bestemmelse af råfedt« med del B i bilaget til nærvæ-
rende direktiv.*Artikel 3*1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den
31. december 1998 de nødvendige love og administrative
bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De under-
retter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 1999.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de
indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal
ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De
nærmere regler for denne henvisning fastsættes af
medlemsstaterne.⁽¹⁾ EFT L 170 af 3. 8. 1970, s. 2.⁽²⁾ EFT L 86 af 6. 4. 1979, s. 30.⁽³⁾ EFT L 211 af 5. 8. 1997, s. 45.⁽⁴⁾ EFT L 237 af 22. 9. 1993, s. 23.⁽⁵⁾ EFT L 125 af 23. 5. 1996, s. 35.⁽⁶⁾ EFT L 270 af 14. 12. 1970, s. 1.⁽⁷⁾ EFT L 96 af 28. 3. 1998, s. 39.⁽⁸⁾ EFT L 279 af 20. 12. 1971, s. 7.⁽⁹⁾ EFT L 15 af 18. 1. 1984, s. 28.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. september 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

DEL A

BESTEMMELSE AF AMINOSYRER

1. **Formål og anvendelsesområde**

Metoden kan benyttes til bestemmelse af frie (syntetiske og naturlige) og totale (peptidbundne og frie) aminosyrer i foderstoffer ved brug af en aminosyreanalysator. Metoden kan anvendes til følgende aminosyrer: cyst(e)in, methionin, lysin, threonin, alanin, arginin, asparaginsyre, glutaminsyre, glycin, histidin, isoleucin, leucin, phenylalanin, prolin, serin, tyrosin og valin.

Metoden skelner ikke mellem salte af aminosyrer og kan ikke differentiere mellem D- og L-former af aminosyrer. Den er ikke anvendelig til bestemmelse af tryptophan- eller hydroxyanaloger af aminosyrer.

2. **Princip**2.1. *Frie aminosyrer*

Frie aminosyrer ekstraheres med fortyndet saltsyre. Kvælstofholdige makromolekyler, der ekstraheres samtidig, udfældes med sulfosalicylsyre og fjernes ved filtrering. Den filtrerede opløsnings pH-værdi justeres til 2,20. Aminosyrerne adskilles ved ionbyttekromatografi og bestemmes ved reaktion med ninhydrin ved fotometrisk påvisning ved 570 nm.

2.2. *Totale aminosyrer*

Den valgte metode afhænger af de aminosyrer, der skal undersøges. Cyst(e)in og methionin skal oxideres til cysteinsyre og methioninsulfon inden hydrolyse. Tyrosin skal bestemmes i hydrolysater af uoxiderede prøver. Alle de øvrige aminosyrer, der er nævnt i punkt 1, kan bestemmes i enten den oxiderede eller den uoxiderede prøve.

Oxidering sker ved 0 °C med en fenolholdig permyresyre. Overskydende reagens destrueres med natriumdisulfit. Den oxiderede eller uoxiderede prøve hydrolyseres med saltsyre (c = 6 mol/l) i 23 timer. Hydrolysats pH-værdi justeres til 2,20. Aminosyrerne adskilles ved ionbytningskromatografi og bestemmes ved reaktion med ninhydrin ved fotometrisk påvisning ved 570 nm (440 nm for prolin).

3. **Reagenser**

Dobbeltdestilleret vand eller vand af tilsvarende kvalitet (ledningsevne < 10 µS).

- 3.1. Brintoverilte, w = 30 %.
- 3.2. Myresyre, w = 98-100 %.
- 3.3. Fenol.
- 3.4. Natriumbisulfit.
- 3.5. Natriumhydroxid.
- 3.6. 5-sulfosalicylsyre-dihydrat.
- 3.7. Saltsyre, massefylde ca. 1,18 g/ml.
- 3.8. Tri-natriumcitrat-dihydrat.
- 3.9. 2,2'-thiodiethanol (thiodiglycol).
- 3.10. Natriumklorid.
- 3.11. Ninhydrin.
- 3.12. Petroleumsether, kogepunkt 40-60 °C.
- 3.13. Norleucin eller anden forbindelse, der er egnet til brug som intern standard.
- 3.14. Nitrogen (< 10 ppm oxygen).

- 3.15. 1-octanol.
- 3.16. Aminosyrer.
- 3.16.1. Standardstoffer som anført i punkt 1. Rene forbindelser, der ikke indeholder krystalvand. Tørres under vakuum over P_2O_5 eller H_2SO_4 i en uge inden brug.
- 3.16.2. Cysteinsyre.
- 3.16.3. Methioninsulfon.
- 3.17. Natriumhydroxidopløsning, $c = 7,5$ mol/l:
300 g NaOH (3.5) opløses i vand og fyldes op til 1 l.
- 3.18. Natriumhydroxidopløsning, $c = 1$ mol/l:
40 g NaOH (3.5) opløses i vand og fyldes op til 1 l.
- 3.19. Fenolholdig myresyreopløsning:
889 g myresyre (3.2) blandes med 111 g vand, og der tilsættes 4,73 g fenol (3.3).
- 3.20. Hydrolyseblending, $c = 6$ mol HCl/l indeholdende 1 g fenol/l:
Der tilsættes 1 g fenol (3.3) til 492 ml HCl (3.7) og fyldes op til 1 l med vand.
- 3.21. Ekstraktionsopløsning, $c = 0,1$ mol HCl/l indeholdende 2 % thiodiglycol:
8,2 ml HCl (3.7), blandes i ca. 900 ml vand, der tilsættes 20 ml thiodiglycol (3.9) og fyldes op til 1 l med vand (3.7 og 3.9 må ikke blandes direkte).
- 3.22. 5-Sulfosalicylsyreopløsning, $\beta = 6$ %:
60 g 5-sulfosalicylsyre (3.6) opløses i vand, og der fyldes op til 1 l med vand
- 3.23. Oxideringsreagens: (permyresyre-fenol):
0,5 ml brintoverilte (3.1) blandes med 4,5 ml fenolholdig myresyreopløsning (3.19) i et lille bægerglas. Inkuberes ved 20-30 °C i 1 time for at danne permyresyre. Herefter afkøles opløsningen i isbad (15 min.), inden den tilsættes prøven.
Advarsel: Undgå kontakt med hud og bær beskyttelsesbeklædning.
- 3.24. Citratbufferopløsning, $c = 0,2$ mol Na^+ /l, pH 2,20:
19,61 g natriumcitrat (3.8), 5 ml thiodiglycol (3.9), 1 g fenol (3.3) og 16,50 ml HCl (3.7) opløses i ca. 800 ml vand. pH-værdien justeres til 2,20. Fyldes op til 1 l med vand.
- 3.25. Elueringsbuffere fremstillet ifølge betingelserne for den benyttede aminosyreanalysator (4.9).
- 3.26. Ninhydrinreagens fremstillet ifølge betingelserne for den benyttede analysator (4.9).
- 3.27. Standardopløsninger af aminosyrer. Opløsningerne kan opbevares ved < 5 °C.
- 3.27.1. Standardstamopløsning af aminosyrer (3.16.1), $c = 2,5$ μ mol/ml for hver aminosyre i saltsyre. Kan fås i handelen.
- 3.27.2. Standardstamopløsning af cysteinsyre og methioninsulfon, $c = 1,25$ μ mol/ml.
0,2115 g cysteinsyre (3.16.2) og 0,2265 g methioninsulfon (3.16.3) opløses i citratbuffer (3.24) i en 1 l målekolbe og fyldes op til mærket med citratbuffer. Opløsningen kan opbevares ved < 5 °C i højst tolv måneder. Denne opløsning benyttes ikke, hvis standardstamopløsningen (3.27.1) indeholder cysteinsyre og methioninsulfon.
- 3.27.3. Standardstamopløsning af den interne standard, f.eks. norleucin, $c = 20$ μ mol/ml.
0,6560 g norleucin (3.13) opløses i citratbuffer (3.24) i en målekolbe og fyldes op til 250,0 ml med citratbuffer. Opløsningen kan opbevares ved < 5 °C i højst seks måneder.
- 3.27.4. Kalibreringsopløsninger af standardamino-syrer til brug med hydrolysater, $c = 5$ nmol/50 μ l cysteinsyre og methioninsulfon og $c = 10$ nmol/50 μ l af de øvrige aminosyrer:

2,2 g natriumchlorid (3.10) opløses i et 100 ml bægerglas med 30 ml citratbuffer (3.24). Der tilsættes 4,00 ml standardstamopløsning af aminosyrer (3.27.1), 4,00 ml standardstamopløsning af cysteinsyre og methioninsulfon (3.27.2), og, hvis benyttet, 0,50 ml standardstamopløsning af intern standard (3.27.3). pH-værdien justeres til 2,20 med natriumhydroxid (3.18).

Opløsningen overføres kvantitativt til en 50 ml målekolbe, fyldes op til mærket med citratbuffer (3.24) og blandes.

Opløsningen kan opbevares ved $< 5^{\circ}\text{C}$ i højst tre måneder.

Se også bemærkninger til 9.1.

- 3.27.5. Kalibreringsopløsning af standardaminosyrer til brug med hydrolysater fremstillet efter 5.3.3.1 og til brug med ekstrakter (5.2). Kalibreringsopløsningen fremstilles ifølge 3.27.4, men der tilsættes ikke natriumchlorid.

Opløsningen kan opbevares ved $< 5^{\circ}\text{C}$ i højst tre måneder.

4. Apparat

- 4.1. 100 eller 250 ml rundbundet kolbe med tilbagesvaler.
- 4.2. 100 ml borosilikatglasflaske med skruelåg forsynet med gummi/teflonpaking (f.eks. Duran, Schott) til brug i tørreskab.
- 4.3. Tørreskab med motordreven ventilation og temperaturindstilling med en nøjagtighed på $\pm 2^{\circ}\text{C}$.
- 4.4. pH-meter (af læsning med tre decimaler).
- 4.5. Membranfilter (0,2 μm).
- 4.6. Centrifuge.
- 4.7. Rotations vakuumbdamper.
- 4.8. Mekanisk rysteapparat eller magnetomrører.
- 4.9. Aminosyreanalysator eller HPLC-udstyr med ionbyttekolonne, anordning til ninhydrin-postkolonne-derivatisering og fotometrisk detektor.

Kolonnen pakkes med sulfoneret polystyrenharpiks, der kan adskille aminosyrerne fra hinanden og fra andre ninhydrinpositive stoffer. Pumperne til buffer- og ninhydrinopløsningen skal i den tid, der omfatter såvel standardkalibreringskørslen som prøveanalysen, have en flowstabilitet på $\pm 0,5\%$.

Nogle aminosyreanalysatorer kan benyttes, hvor hydrolysatet har en natriumkoncentration på $c = 0,8$ mol/l og indeholder den resterende myresyre fra oxideringstrinnet. Andre analysatorer giver ikke tilfredsstillende adskillelse af visse aminosyrer, hvis hydrolysatet indeholder overskydende myresyre og/eller høje natriumionkoncentrationer. I så fald reduceres syrevolumen ved inddampning til ca. 5 ml efter hydrolysen og inden pH-justeringen. Inddampningen foretages under vakuum ved højst 40°C .

5. Metode

5.1. Forberedelse af prøven

Prøven formales, så den kan passere gennem en 0,5 mm sigte. Meget fugtige prøver skal inden formalingen enten lufttørres ved en temperatur på højst 50°C eller frysetørres. Prøver med et højt fedtindhold skal inden formalingen ekstraheres med petroleumsether (3.12).

5.2. Bestemmelse af frie aminosyrer i foderstoffer og forblandinger

En passende mængde (1-5 g) af den forberedte prøve (5.1) vejes med en nøjagtighed på 0,2 mg over i en erlenmeyerkolbe, og der tilsættes 100,0 ml ekstraktionsopløsning (3.21). Blandingen rystes i 60 min. på mekanisk rysteapparat eller en magnetomrører (4.8). Efter henstand og bundfældning pipetteres 10,0 ml af supernatanten over i et 100 ml bægerglas.

Der tilsættes 5,0 ml sulfosalicylsyreopløsning (3.22) under omrøring, og der omrøres fortsat med magnetomrører i 5 min. Supernatanten filtreres eller centrifugeres for at fjerne eventuelt bundfald. 10,0 ml af den klarede opløsning anbringes i et 100 ml bægerglas, og pH-værdien justeres til 2,20 med natriumhydroxydopløsning (3.18). Opløsningen overføres med citratbufferopløsning (3.24) til en målekolbe af passende størrelse, og der fyldes op til mærket med citratbufferopløsning (3.24).

Hvis der bruges en intern standard, tilsættes 1,00 ml intern standard (3.27.3) for hver 100 ml slutopløsning, og der fyldes op til mærket med bufferopløsningen (3.24).

Derefter foretages kromatografi efter punkt 5.4.

Hvis ekstraktet ikke bruges til kromatografi samme dag, skal det opbevares ved $< 5^{\circ}\text{C}$.

5.3. Bestemmelse af totale aminosyrer

5.3.1. Oxidering

0,1 til 1 g af den forberedte prøve (5.1) vejes med en nøjagtighed på 0,2 mg over i

— en 100 ml rundbundet kolbe (4.1) til åben hydrolyse (5.3.2.3), eller

— en 250 ml rundbundet kolbe (4.1), hvis der kræves en lav natriumkoncentration (5.3.3.1), eller

— en 100 ml flaske med skruelåg (4.2) til lukket hydrolyse (5.3.2.4).

Den afvejede prøveportion bør have et kvælstofindhold på ca. 10 mg og et vandindhold på højst 100 mg.

Kolben/flasken anbringes i isbad og nedkøles til 0°C , der tilsættes 5 ml oxideringsblanding (3.23) og omrøres ved hjælp af en glasspatel med bøjet spids. Kolben/flasken, der indeholder spatelen, lukkes med lufttæt film. Isbadet med den lukkede beholder anbringes i et køleskab ved 0°C og henstår i 16 timer. Efter 16 timer tages det ud af køleskabet, og den overskydende oxideringsreagens destrueres ved tilsætning af 0,84 g natriumdisulfid (3.4).

Herpå følges punkt 5.3.2.1.

5.3.2. Hydrolyse

5.3.2.1. Hydrolyse af oxiderede prøver:

Den oxiderede prøve (5.3.1) tilsættes 25 ml hydrolyseblanding (3.20). Alle prøverester, der måtte hænge ved siderne af beholderen og spatelen, skal omhyggeligt vaskes ned. Alt efter den benyttede hydrolysemetode fortsættes efter 5.3.2.3 eller 5.3.2.4.

5.3.2.2. Hydrolyse af uoxiderede prøver:

0,1 til 1 g af den forberedte prøver (5.1) vejes med en nøjagtighed på 0,2 mg over i en 100 ml eller 250 ml rundbundet kolbe (4.1) eller en 100 ml flaske med skruelåg (4.2). Den afvejede prøveportion bør have et kvælstofindhold på ca. 10 mg. Der tilsættes forsigtigt 25 ml hydrolyseblanding (3.20), som blandes med prøven. Der fortsættes efter 5.3.2.3 eller 5.3.2.4.

5.3.2.3. Åben hydrolyse:

Der tilsættes tre glasperler til blandingen i kolben (forberedt efter 5.3.2.1 eller 5.3.2.2). Den opvarmes til kogning og holdes under konstant kogning med tilbagesvaler i 23 timer. Efter afslutning af hydrolysen skylles tilbagesvaleren med 5 ml citratbuffer (3.24). Kolben aftages og køles i isbad. Der fortsættes efter 5.3.3.

5.3.2.4. Lukket hydrolyse:

Flasken med blandingen tilberedt efter 5.3.2.1 eller 5.3.2.2 anbringes i et tørreskab (4.3) ved 110°C . For at forhindre trykopygning (på grund af udvikling af gasser) og undgå eksplosion lægges skruelåget i den første time løst på flasken. *Flasken må ikke lukkes med skruelåget.* Efter en times forløb lukkes flasken med skruelåget og henstår i tørreskabet (4.3) i 23 timer. Efter afslutning af hydrolysen tages flasken ud af tørreskabet, skruelåget åbnes forsigtigt, og kolben anbringes i isbad, hvor den henstår til køling.

Alt efter metoden for justering af pH-værdien (5.3.3) overføres kolbens indhold kvantitativt med citratbufferopløsning (3.24) til et 250 ml bæger glas eller til en 250 ml rundbundet kolbe.

Der fortsættes efter 5.3.3.

5.3.3. Justering af pH-værdien

Alt efter aminosyreanalytorens (4.9) natriumtolerance foretages justeringen af pH-værdien efter 5.3.3.1 eller 5.3.3.2.

5.3.3.1. For aminosyreanalytatorer (4.9), der kræver en lav natrium-koncentration:

Det er tilrådeligt at bruge en intern standardstamopløsning (3.27.3), hvis der benyttes aminosyreanalytatorer, der kræver en lav natriumkoncentration (hvor syreindholdet skal reduceres).

I så fald tilsættes 2,00 ml af den interne standardstamopløsning (3.27.3) til hydrolysatet før eller efter inddampningen.

Der tilsættes 2 dråber 1-octanol (3.15) til det efter 5.3.2.3 eller 5.3.2.4 frembragte hydrolysat.

Volumen reduceres ved hjælp af rotationsfordamperen (4.7) til 5-10 ml under vakuum ved 40 °C. Hvis volumenet ved uheld reduceres til under 5 ml, kasseres hydrolysatet, og analysen gentages.

pH-værdien justeres til 2,20 med natriumhydroxidopløsning (3.18), og der fortsættes efter 5.3.4.

5.3.3.2. For andre aminosyreanalyser (4.9):

Det efter 5.3.2.3 eller 5.3.2.4 frembragte hydrolysat neutraliseres delvis ved under omrøring at tilsætte 17 ml natriumhydroxidopløsning (3.17), samtidig med at temperaturen holdes under 40 °C.

pH-værdien justeres til 2,20 med natriumhydroxidopløsning (3.17 og 3.18) ved stuetemperatur. Der fortsættes efter 5.3.4.

5.3.4. Prøveopløsning til kromatografi

Hydrolysatet (5.3.3.1 eller 5.3.3.2) justeret til en pH-værdi på 2,20 overføres med citratbufferopløsning (3.24) kvantitativt til en 200 ml målekolbe, og der fyldes op til mærket med citratbufferopløsning (3.24).

Hvis intern standard anvendes, og der ikke allerede er tilsat en intern standard, tilsættes der 2,00 ml intern standard (3.27.3) og fyldes op til mærket med citratbufferopløsning. Der blandes omhyggeligt.

Derefter fortsættes efter 5.4.

Hvis prøveopløsningen ikke kromatograferes samme dag, skal den opbevares < 5 °C.

5.4. *Kromatografi*

Inden kromatografi opvarmes ekstraktet (5.2) eller hydrolysatet (5.3.4) til stuetemperatur. Blandingen rystes, og en passende mængde filtreres gennem et 0,2 µm membranfilter (4.5). Der foretages ionbyttekromatografi af den fremstillede klarede opløsning ved brug af en aminosyreanalyzer (4.9).

Indjektionen kan foretages manuelt eller automatisk. Hovedsagen er, at der altid tilsættes samme mængde opløsning ± 0,5 % til kolonnen til analyse af standardopløsninger og prøveopløsninger, undtagen i tilfælde, hvor der bruges en intern standard. Forholdet mellem natrium og aminosyre i standard- og prøveopløsningerne skal være så ens som muligt.

Hypigheden af kalibrering afhænger af ninhydrinreagensens stabilitet og analysatorsystemet i almindelighed. Standard- eller prøveopløsningen fortyndes med citratbufferopløsning (3.24), således at der for standarden fremkommer et areal på 30-200 % af arealet af toppene for aminosyrerne i prøveopløsningen.

Kromatografien af aminosyrerne varierer afhængig af den anvendte type analyzer og kolonnemateriale. Systemet skal kunne adskille aminosyrerne fuldstændigt fra hinanden og fra øvrige ninhydrinpositive stoffer. Inden for arbejdsområdet skal der være et lineært respons på ændringer i mængderne af aminosyrer, der tilsættes kolonnen.

Hvis der analyseres en ækvimolær opløsning (af de aminosyrer, der skal bestemmes), skal der ved kromatografien opnås nedenstående forhold mellem dal og tophøjde. Den ækvimolære opløsning skal indeholde mindst 30 % af den største mængde i hver aminosyre, der kan måles præcist med aminosyreanalyseren (4.9).

Ved adskillelsen af threonin og serin må forholdet mellem dal og tophøjde for den laveste af de to sammenhængende toppe ikke være større end 2:10. (Hvis der kun bestemmes cyst(e)in, methionin, threonin og lysin, vil utilstrækkelig adskillelse fra nabotoppe indvirke uheldigt på bestemmelsen). For alle øvrige aminosyrer skal adskillelsen være bedre end 1:10.

Systemet skal sikre, at lysin adskilles fra artefakter fra andre lysinlignende stoffer og ornithin.

6. **Beregning af resultaterne**

Aralet af toppene i prøve- og standardopløsningerne måles for hver enkelt aminosyre, og mængden beregnes i g aminosyre pr. kg prøve:

$$\frac{A \times E \times MV \times F}{B \times V \times 1000} = \text{g aminosyre pr. kg prøve}$$

Ved anvendelse af en intern standard multipliceres med: $\frac{D}{C}$

- A = areal af top for hydrolysat eller ekstrakt
 B = areal af top for standardkalibreringsopløsning
 C = areal af top for intern standard i hydrolysat eller ekstrakt
 D = areal af top for intern standard, standardkalibreringsopløsning
 MV = molekylvægt (g/mol)
 E = standardopløsningens koncentration i $\mu\text{mol/ml}$
 V = prøvens vægt (g) (korrigeret til oprindelig vægt hvis tørret eller affedt)
 F = ml totalhydrolysat (5.3.4) eller ml beregnet total fortyndingsvolumen af ekstraktet (6.1).

Såvel cystin som cystein bestemmes som cysteinsyre i hydrolysater af den oxiderede prøve, men beregnes som cystin ($\text{C}_6\text{H}_{12}\text{N}_2\text{O}_4\text{S}_2$, MV 240,30) ved anvendelse af MV 120,15 ($0,5 \times 240,30$).

Methionin bestemmes som methioninsulfon i hydrolysater af den oxiderede prøve, men beregnes som methionin ved anvendelse af MV af methionin (149,21).

Tilsat fri methionin bestemmes efter ekstrahering som methionin, hvorved der benyttes samme MV til beregningen.

- 6.1. Totale fortyndingsvolumen af ekstrakter (F) til bestemmelse af frie aminosyrer (5.2) beregnes som følger:

$$F = 100 \text{ ml} \times \frac{(10 \text{ ml} + 5 \text{ ml})}{10 \text{ ml}} \times \frac{V \text{ ml}}{10 \text{ ml}}$$

hvor V = slutekstraktets volumen

7. Evaluering af metoden

Metoden er blevet afprøvet ved en international ringanalyse i 1990 med anvendelse af fire forskellige foderstoffer (svinefoderblanding, slagtefjerkræblanding, proteinkoncentrat og en forblanding). Resultaterne af middel- og standardafvigelse efter eliminering af outliers er som følger:

Middelværdi i g/kg

Referencemateriale	Aminosyre			
	Threonin	Cyst(e)in	Methionin	Lysin
Svinefoderblanding	6,94 n = 15	3,01 n = 17	3,27 n = 17	9,55 n = 13
Slagtefjerkræblanding	9,31 n = 16	3,92 n = 18	5,08 n = 18	13,93 n = 16
Proteinkoncentrat	22,32 n = 16	5,06 n = 17	12,01 n = 17	47,74 n = 15
Forblanding	58,42 n = 16	—	90,21 n = 16	98,03 n = 16

n = antal deltagende laboratorier.

7.1. Repeterbarhed

Repeaterbarheden for de undersøgte aminosyrer udtrykt som »standardafvigelse inden for laboratorier« for de ovennævnte prøver er gengivet i nedenstående tabel.

Standardafvigelse (S) inden for laboratorier i g/kg

Referencemateriale	Aminosyre			
	Threonin	Cyst(e)in	Methionin	Lysin
Svinefoderblanding	0,13 n = 15	0,10 n = 17	0,11 n = 17	0,26 n = 13
Slagtefjerkræblanding	0,20 n = 16	0,11 n = 18	0,16 n = 18	0,28 n = 16
Proteinkoncentrat	0,48 n = 16	0,13 n = 17	0,27 n = 17	0,99 n = 15
Forblanding	1,30 n = 16	—	2,19 n = 16	2,06 n = 16

n = antal deltagende laboratorier.

Variationskoefficient (%) inden for laboratorierne

Referencemateriale	Aminosyre			
	Threonin	Cyst(e)in	Methionin	Lysin
Svinefoderblanding	1,9 n = 15	3,3 n = 17	3,4 n = 17	2,8 n = 13
Slagtefjerkræblanding	2,1 n = 16	2,8 n = 18	3,1 n = 18	2,1 n = 16
Proteinkoncentrat	2,7 n = 16	2,6 n = 17	2,2 n = 17	2,4 n = 15
Forblanding	2,2 n = 16	—	2,4 n = 16	2,1 n = 16

n = antal deltagende laboratorier.

7.2. Reproducerbarhed

Resultaterne af standardafvigelse mellem laboratorier for ovennævnte undersøgelser er gengivet nedenfor.

Standardafvigelse mellem laboratorier (S_R) i g/kg

Referencemateriale	Aminosyre			
	Threonin	Cyst(e)in	Methionin	Lysin
Svinefoderblanding	0,28 n = 15	0,30 n = 17	0,23 n = 17	0,30 n = 13
Slagtefjerkræblanding	0,48 n = 16	0,34 n = 18	0,55 n = 18	0,75 n = 16
Proteinkoncentrat	0,85 n = 16	0,62 n = 17	1,57 n = 17	1,24 n = 15
Forblanding	2,49 n = 16	—	6,20 n = 16	6,62 n = 16

n = antal deltagende laboratorier.

Variationskoefficient (%) (SR) mellem laboratorier

Referencemateriale	Aminosyre			
	Threonin	Cyst(e)in	Methionin	Lysin
Svinefoderblanding	4,1 n = 15	9,9 n = 17	7,0 n = 17	3,2 n = 13
Slagtefjerkræblanding	5,2 n = 16	8,8 n = 18	10,9 n = 18	5,4 n = 16
Proteinkoncentrat	3,8 n = 16	12,3 n = 17	13,0 n = 17	3,0 n = 15
Forblanding	4,3 n = 16	—	6,9 n = 16	6,7 n = 16

n = antal deltagende laboratorier.

8. Anvendelse af referencematerialer

Det undersøges, om metoden er brugt korrekt, ved at foretage gentagne målinger af certificerede referencematerialer, når sådanne forefindes. Det anbefales at kalibrere med certificeret aminosyrekalibreringsopløsning.

9. Bemærkninger

- 9.1. På grund af forskelle mellem aminosyreanalyser bør slutkoncentrationerne af kalibreringsopløsningerne af standardaminosyrerne (3.27.4 og 3.27.5) og hydrolysatet (5.3.4) betragtes som en retningslinje.

Apparatets lineære reaktionsskala skal kontrolleres for alle aminosyrer.

Standardopløsningen fortyndes med citratbuffer for at opnå top-arealer midt på skalaen.

- 9.2. Hvis der anvendes HPLC-udstyr til at analysere hydrolysater og ekstrakter, skal kørselsbetingelserne optimeres i henhold til fabrikantens anbefaling.
- 9.3. Hvis metoden anvendes på foderstoffer, der indeholder mere end 1 % chlorid (koncentrat, foderstoffer tilsat mineraler, fodertilskud), vil der kunne ske en undervurdering af methionin, og der skal foretages en særlig behandling.

DEL B

BESTEMMELSE AF RÅFEDT

1. Formål og anvendelse

Denne metode anvendes til bestemmelse af råfedtindholdet i foderstoffer. Den er ikke beregnet til analyse af olieholdige frø og olieholdige frugter som defineret i Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966.

Anvendelsen af de to fremgangsmåder, der er beskrevet nedenfor, afhænger af arten og sammensætningen af foderstofferne og af grunden til, at analysen gennemføres.

1.1. Metode A — Råfedt, som kan ekstraheres direkte

Denne metode kan anvendes til ublandede foderstoffer af vegetabilsk oprindelse med undtagelse af dem, der er medtaget under metode B.

1.2. Metode B — Råfedt i alt

Denne metode skal anvendes til ublandede foderstoffer af animalsk oprindelse samt til alle foderblandinger. Den skal anvendes til alle materialer, hvorfra råfedt ikke kan ekstraheres fuldstændigt uden forudgående hydrolyse, såsom gluten, gær, kartoffelproteiner og produkter, der underkastes processer som udpresning, omdannelse til flager samt opvarmning.

1.3. *Tolkning af resultater*

I samtlige tilfælde, hvor der opnås et højere resultat ved anvendelse af metode B end ved metode A, skal de resultater, der er opnået ved metode B, accepteres som den sande værdi.

2. **Princip**

2.1. *Metode A*

Prøven ekstraheres med petroleumsether. Opløsningsmidlet afdampes og det ekstraherede fedt tørres og vejes.

2.2. *Metode B*

Prøven hydrolyseres med saltsyre under kogning. Opløsningen afkøles og filtreres. Den vaskede og tørrede rest behandles herefter som beskrevet under metode A.

3. **Reagenser**

- 3.1. Petroleumsether, kogepunktsinterval: 40-60 °C. Bromtallet skal være under 1, og inddampningsresten under 2 mg/100 ml.
- 3.2. Natriumsulfat, vandfrit.
- 3.3. Saltsyre, 3M.
- 3.4. Filtreringsmiddel, f.eks. kiselgur, Hyflo-supercel.

4. **Apparatur**

- 4.1. Ekstraktionsapparat. Dersom apparatet er udstyret med et hævertrør (Sohxlet apparat), bør varmekilden indstilles, så der sker ca. 10 tømninger i timen; dersom apparatet ikke er udstyret med hævertrør, bør tilbageløbet være ca. 10 ml i minuttet.
- 4.2. Ekstraktionshætter skal være fri for stof, der er opløseligt i petroleumsether, og skal have en porøsitet i overensstemmelse med kravene under 4.1.
- 4.3. Tørreskab, enten et vakuomtørreskab indstillet til 75 °C ± 3 °C eller et tørreskab med luftcirkulation indstillet til 100 °C ± 3 °C.

5. **Fremgangsmåde**

5.1. *Metode A (jf. 8.1)*

5 g af prøven afvejes med en nøjagtighed på 1 mg, fyldes i en ekstraktionshætte (4.2) og tildækkes med en affedt vatprop.

Hætten anbringes i et ekstraktionsapparat (4.1), og der ekstraheres i seks timer med petroleumsether (3.1). Petroleumsetherekstraktet opsamles i en tør, tareret kolbe indeholdende nogle stykker pimpsten⁽¹⁾.

Opløsningsmidlet afdampes. Destillationsresten tørres derpå i halvanden time i tørreskabet (4.3). Efter afkøling i eksikator vejes resten. Ved yderligere tørring i 30 minutter kontrolleres, om fedtets vægt forbliver konstant (vægttabet mellem to på hinanden følgende vejninger skal ligge under 1 mg).

5.2. *Metode B*

2,5 g af prøven afvejes med en nøjagtighed på 1 mg (se bemærkninger 8.2), hældes i et 400 ml bægerglas eller en 300 ml konisk kolbe, hvorefter der tilsættes 100 ml 3M saltsyre (3.3) og nogle stykker pimpsten. Bægerglasset tildækkes med et urglas, eller hvis der anvendes en konisk kolbe, forsynes denne med en tilbageløbskøler. Blandingen bringes til let kogning over en svag flamme eller på en varmeplade i ca. 1 time. Materialet skal forhindres i at sætte sig fast på glassets væg.

Beholderen afkøles, og der tilsættes så meget filtreringsmiddel (3.4), at der ikke opstår noget fedttab ved filtreringen. Der filtreres gennem et fugtigt, fedtfri dobbelt papirfilter. Remanensen udvaskes med koldt vand, indtil filtratet er neutralt. Derefter kontrolleres, at filtratet ikke har fedtperler på overfladen. Tilstedeværelse af fedt viser, at der inden hydrolysen skal foretages en ekstraktion af prøven med petroleumsether ved anvendelse af metode A.

Det dobbelte papirfilter med filterresten lægges på et urglas og tørres i tørreskab ved 100 °C ± 3 °C i halvanden time.

Det dobbelte papirfilter med den tørre filterrest anbringes i ekstraktionshætte (4.2) og tildækkes med en affedt vatprop. Hætten anbringes i et ekstraktionsapparat (4.1), hvorefter der fortsættes som beskrevet under 5.1, andet og tredje afsnit.

⁽¹⁾ Såfremt fedtet senere skal undersøges kvalitativt, erstattes pimpstenstykkerne af glaskugler.

6. Beregning af resultaterne

Vægten af afdampningsresten udtrykkes i procent af prøven.

7. Repeterbarhed

Forskellen mellem to pallelbestemmelser udført på samme prøve af samme analytiker bør ikke overstige:

- 0,2 % i absolut værdi for råfedtindhold under 5 %,
- 4,0 % af det højeste resultat for indhold på 5 til 10 %
- 0,4 % i absolut værdi for indhold over 10 %.

8. Bemærkninger

- 8.1. Til prøver med højt fedtindhold, som er vanskelige at findele, eller som ikke egner sig til udtagning af en reduceret homogen prøve, anvendes følgende fremgangsmåde.

20 g af prøven afvejes med en nøjagtighed på 1 mg og blandes med 10 g eller mere af vandfrit natriumsulfat (3.2). Derpå ekstraheres med petroleumsether (3.1) som angivet under 5.1. Det herved opsamlede ekstrakt tilsættes petroleumsether (3.1) ad 500 ml, og blandingen rystes. Af opløsningen udtages 50 ml, som hældes i en lille, tør, tareret kolbe indeholdende stykker af pimpsten⁽¹⁾. Opløsningsmidlet afdampes; derpå tørres og fortsættes som beskrevet under 5.1, sidste afsnit.

Ekstraktionsresten i hættten befries for opløsningsmidlet og findeles til en kornstørrelse på 1 mm, hvorefter den hældes tilbage i ekstraktionshætten (der tilsættes ikke natriumsulfat); derpå fortsættes som beskrevet under 5.1, andet og tredje afsnit.

Fedtindholdet beregnes som en procentdel af prøven ved anvendelse af nedenstående formel:

$$(10 a + b) \times 5$$

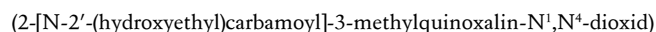
hvor:

a = vægt i gram af remanensen efter den første ekstraktion (den alikvote del af ekstraktet)

b = vægt i gram af remansensen efter den anden ekstraktion.

- 8.2. Ved prøver med lavt fedtindhold kan der anvendes en afvejning på 5 g.
- 8.3. Foder med højt vandindhold til kæledyr vil det kunne være nødvendigt at blande med vandfri natriumsulfat forud for hydrolyse og ekstraktion som ved metode B.
- 8.4. I afsnit 5.2 vil det kunne være mere effektivt at anvende varmt vand i stedet for koldt vand til udvaskning af remanensen efter filtrering.
- 8.5. Tørretiden på 1,5 time kan det være nødvendigt at forlænge for visse foderstoffer. Overdreven tørring bør undgås, da det kan føre til lave resultater. En mikrobølgeovn kan også anvendes.
- 8.6. Præekstraktion ved metode A forud for hydrolyse og reekstraktion ved metode B anbefales, hvis råfedtindholdet er højere end 15 %. Dette afhænger til en vis grad af arten af foderstoffet og af arten af fedtet i foderstoffet.

DEL C

BESTEMMELSE AF OLAQUINDOX**1. Formål**

Metoden er til bestemmelse af olaquinoxid i foder. Den nedre bestemmelsesgrænse er 5 mg/kg.

2. Princip

Prøven ekstraheres med en blanding af vand og methanol. Indholdet af olaquinoxid bestemmes ved højeffektiv væskechromatografi i omvendt fase (HPLC) under anvendelse af en UV-detektor.

⁽¹⁾ Såfremt fedtet senere skal undersøges kvalitativt, erstattes pimpstenstykkerne af glaskugler.

3. Reagenser

3.1. Methanol.

3.2. Methanol, HPLC renhed.

3.3. Vand, HPLC renhed.

3.4. Mobil fase for HPLC:

Vand (3.3)-methanol (3.2) blanding, 900 + 100 (V + V).

3.5. Standard stof: rent olaquinox 2-[N-2'-(hydroxyethyl)carbamoil]-3-methylquinoxalin-N¹,N⁴-dioxid, E 851.

3.5.1. Olaquinox standard stamopløsning, 250 µg/ml:

Med en nøjagtighed på 0,1 mg afvejes 50 mg olaquinox (3.5) i en 200 ml målekolbe, og der tilsættes ca. 190 ml vand. Derefter anbringes kolben i 20 min. i et ultralydsbad (4.1). Efter ultralydsbehandlingen opvarmes opløsningen til stuetemperatur, hvorefter der fyldes op til mærket ved vand og blandes. Kolben omvikles med aluminiumfolie og opbevares i køleskab. Fremstilles frisk hver måned.

3.5.2. Olaquinox standard mellemopløsning, 25 µg/ml:

10,0 ml af standard stamopløsningen (3.5.1) overføres til en 100 ml målekolbe, hvorefter der fyldes op til mærket med den mobile fase (3.4) og blandes. Kolben omvikles med aluminiumfolie og opbevares i køleskab. Fremstilles dagligt.

3.5.3. Kalibreringsopløsninger:

Til en række 50 ml målekolber overføres henholdsvis 1,0, 2,0, 5,0, 10,0, 15,0 og 20,0 ml standard mellemopløsning (3.5.2), hvorefter der fyldes op til mærket med den mobile fase (3.4) og blandes. Kolberne omvikles med aluminiumfolie. Disse opløsninger svarer til henholdsvis 0,5, 1,0, 2,5, 5,0, 7,5 og 10,0 µg olaquinox pr. ml. Disse opløsninger skal fremstilles samme dag, som de bruges.

4. Apparatur

4.1. Ultralydsbad.

4.2. Mekanisk rysteapparat.

4.3. HPLC udstyr med ultraviolet detektor med variabel bølglængde eller med diode array detektor.

4.3.1. Væskekromatografisøjle, 250 mm × 4 mm, C 18, 10 µm pakning eller tilsvarende.

4.4. Membranfiltre, 0,45 µm.

5. Fremgangsmåde

Bemærk: Olaquinox er lysfølsomt. Alle procedurer gennemføres ved dæmpet belysning eller ved anvendelse af røgfarget glasapparatur.

5.1. *Generelt*

5.1.1. Man analyserer en blindprøve for at sikre sig, at der hverken er olaquinox eller interfererende stoffer til stede.

5.1.2. Der gennemføres en genfindingstest ved at analysere blindprøven, hvis koncentration er blevet forøget ved tilsætning af en mængde olaquinox svarende til den, der er til stede i prøven. For at øge koncentrationen ved et niveau på 50 mg/kg overføres 10,0 ml af standardstamopløsningen (3.5.1) til en 250 ml konisk kolbe, hvorefter opløsningen inddampes til ca. 0,5 ml. Derefter tilsættes 50 g blindprøve, der blandes omhyggeligt, og man lader prøven henstå i 10 minutter og blander igen adskillige gange, førend man går over til ekstraktionen (5.2).

Bemærk: Ved anvendelse af denne metode bør blindprøven være af lignende art som prøven, og alaquinox bør ikke kunne påvises.

5.2. *Ekstraktion*

Med en nøjagtighed på 0,01 g afvejes ca. 50 g af prøven og overføres til en 1 000 ml konisk kolbe, hvorefter der tilsættes 100 ml methanol (3.1), og kolben anbringes i 5 minutter i ultralydsbad (4.1). Der tilsættes 410 ml vand, og kolben anbringes i ultralydsbad i yderligere 15 minutter. derefter fjernes kolben fra ultralydsbadet, rystes i 30 minutter på rysteapparatet (4.2), og indholdet filtreres gennem et foldet filter. 10,0 ml af filtratet overføres til en 20 ml målekolbe, hvorefter der fyldes op til mærket med vand og blandes. En tilstrækkelig del af filtratet filtreres gennem et membranfilter (4.4) (se punkt 9). Derefter foretages HPLC-bestemmelsen (5.3).

5.3. HPLC-bestemmelse

5.3.1. Parametre

Følgende betingelser er vejledende, idet der kan anvendes andre betingelser, forudsat at de giver tilsvarende resultater.

Kolonne (4.3.1.)

Mobil fase (3.4): vand (3.3) — methanol (3.2) blanding, 900 + 100 (V + V)

Gennemstrømnings-
hastighed: 1,5-2 ml/min.

Detektionsbølge-
længde: 380 nm

Injektionsrumfang: 20 µl-100 µl

Stabiliteten af kromatografisystemet efterprøves ved adskillige gange at indsprøjte en kalibreringsopløsning (3.5.3) indeholdende 2,5 µg/ml, indtil der opnås konstante tophøjder og retentionstider.

5.3.2. Kalibreringskurve

Hver kalibreringsopløsning (3.5.3) indsprøjtes adskillige gange, og gennemsnittet af tophøjderne (arealer) for hver koncentration bestemmes. Der konstrueres en kalibreringskurve ved anvendelse af gennemsnittet af tophøjderne (arealer) af kalibreringsopløsningerne som ordinat og de tilsvarende koncentrationer i µg/ml som abscisse.

5.3.3. Prøveopløsning

Prøveekstraktet (5.2) indsprøjtes adskillige gange under anvendelse af samme rumfang som for kalibreringsopløsningerne, og gennemsnitstophøjden (arealet) af olaquinoxtoppene bestemmes.

6. Beregning af resultaterne

Ud fra gennemsnitshøjden (arealet) af olaquinoxtoppene i prøveopløsningen bestemmes koncentrationen af prøveopløsningen i µg/ml på grundlag af kalibreringsgrafens (5.3.2).

Olaquinoxindholdet w i mg/kg af prøven er givet ved følgende formel:

$$w = \frac{c \times 1\,000}{m}$$

hvor:

c = koncentrationen af olaquinox i prøveekstraktet (5.2) i µg/ml

m = vægten af prøven i g.

7. Validering af resultaterne

7.1. Identitet

Identiteten af analytten kan bekræftes ved co-kromatografi eller ved anvendelse af en diode array detektor, hvorved spektra fra prøveekstraktet (5.2) og kalibreringsopløsningen (3.5.3) indeholdende 5,0 µg/ml sammenlignes.

7.1.1. Co-kromatografi

I et prøveekstrakt (5.2) øges koncentrationen ved tilsætning af en passende mængde kalibreringsopløsning (3.5.3). Den tilsatte mængde olaquinox bør svare til den mængde olaquinox, der er fundet i prøveekstraktet.

Kun højden af olaquinoxtoppen bør forøges, efter at der er taget hensyn både til den tilsatte mængde og til fortyndingen af ekstraktet. Toppens bredde ud for den halve højde skal være inden for $\pm 10\%$ af den originale bredde af olaquinoxtoppen af prøveekstraktet uden forøget koncentration.

7.1.2. Diode array-påvisning

Resultaterne evalueres efter følgende kriterier:

- Bølgelængden for den maksimale absorption af prøven og af standardspektre, registreret i spidsen af toppen på kromatogrammet, skal ligge inden for en margen, som bestemmes af detektionssystemets opløsningssevne. For diode array-påvisning ligger denne margen typisk inden for ± 2 nm.

- b) Mellem 220 og 440 nm må prøve- og standardspektre registreret i spidsen af toppen af kromatogrammet ikke være forskellige fra de dele af spektret, som ligger inden for området 10-100 % relativ absorptions. Dette kriterium er opfyldt, når de samme maksima er til stede, og der i intet punkt observeres en afvigelse mellem de to spektre, som overstiger 15 % af absorptionen af standardanalysanden.
- c) Mellem 220 og 400 nm må spektra af toppens forside, spids og bagside som frembragt af prøveekstraktet ikke være forskellige fra hinanden for de dele af spektret, som ligger inden for området 10-100 % relativ absorptions. Dette kriterium er opfyldt, når de samme maksima er til stede, og når i alle observerede punkter afvigelsen mellem spektra ikke overstiger 15 % af absorptionen af spektret af spidsen af toppen.

Hvis en af disse kriterier ikke er opfyldt, er tilstedeværelsen af analytten ikke bekræftet.

7.2. Repeterbarhed

Forskellen mellem resultaterne af to parallelbestemmelser gennemført på samme prøve må ikke overstige 15 % relativt til det højeste resultat for olaquinoxindhold mellem 10 og 200 mg/kg.

7.3. Genfindelse

Genfindelsen for en blindprøve tilsat standard skal være mindst 90 %.

8. Resultater af en ringanalyse

Der blev arrangeret en ringanalyse inden for EU, hvor fire foderprøver til smågrise, herunder en blindprøve, blev analyseret af 13 laboratorier.

	Prøve 1	Prøve 2	Prøve 3	Prøve 4
L	13	10	11	11
n	40	40	44	44
gennemsnit (mg/kg)	—	14,6	48,0	95,4
S_r (mg/kg)	—	0,82	2,05	6,36
S_R (mg/kg)	—	1,62	4,28	8,42
CV_r (%)	—	5,6	4,3	6,7
CV_R (%)	—	11,1	8,9	8,8
Nominelt indhold (mg/kg)	—	15	50	100
genfindelse (%)	—	97,3	96,0	95,4

L : antal laboratorier
n : antal enkeltværdier
 S_r : standardafvigelse for repeterbarhed
 S_R : standardafvigelse for reproducerbarhed
 CV_r : variationskoefficient for repeterbarhed
 CV_R : variationskoefficient for reproducerbarhed

9. Bemærkning

Selv om metoden ikke er valideret for foder indeholdende mere olaquinox end 100 mg/kg, er det muligt at opnå tilfredsstillende resultater ved at reducere prøvemængden og/eller fortynde ekstraktet (5.2) for at opnå en koncentration inden for kalibreringskurven (5.3.2).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/65/EF

af 3. september 1998

om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 82/130/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 82/130/EØF af 15. februar 1982 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 94/44/EF⁽²⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

For at tage hensyn til teknikkens nuværende stade er det nødvendigt at tilpasse indholdet af de harmoniserede standarder, som der henvises til i bilag A til direktiv 82/130/EØF;

for at tage hensyn til det nuværende stade for standardiseringen af beskyttelsesmåderne skal der skabes mulighed for at anvende 1. udgave af standarderne for elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære parallelt med 2. udgave af standarderne;

certifikater udstedt i overensstemmelse med 1. udgave af standarderne, der er omhandlet i bilag A til direktiv 82/130/EØF, som ændret, betegnes »D-certifikater«, og certifikater udstedt i overensstemmelse med 2. udgave af standarderne, der er omhandlet i bilag I til nærværende direktiv, betegnes »E-certifikater«; »D-certifikater« og »E-certifikater« skal anvendes parallelt;

i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære⁽³⁾ er det fastsat, at direktiv 82/130/EØF ophæves fra den 1. juli 2003;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Snævre Udvalg under Det Stående Udvalg for Sikkerheds- og Sundhedsforhold i Miner og Anden Udvindingsindustri —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 82/130/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) I første punktum i bilag A ændres »nedenstående tabel« til »nedenstående tabeller«.
- 2) Bilag I til nærværende direktiv indsættes i bilag A.
- 3) Bilag II til nærværende direktiv indsættes i bilag B.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1999 og underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, de udsteder eller allerede har udstedt på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Det træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. september 1998.

På Kommissionens vegne

Pádraig FLYNN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 59 af 2. 3. 1982, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 248 af 23. 9. 1994, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 100 af 19. 4. 1994, s. 1.

BILAG I

Certifikater udstedt i overensstemmelse med standarderne i nedenstående tabel betegnes »E-certifikater«. Bogstavet E skal stå foran løbenummeret på hvert enkelt certifikat.

EUROPÆISKE STANDARDER

(udarbejdet af Cenelec, Rue de Stassart/Stassartstraat 35, B-1050 Bruxelles/Brussel)

Nummer	Titel	Udgave	Dato
EN 50014	Elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære: Almindelige bestemmelser	2	December 1992
EN 50015	Elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære: Oliekapsling »o«	2	April 1994
EN 50016	Elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære: Overtrykkskapsling »p«	2	Oktober 1995
EN 50017	Elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære: Sandkapsling »q«	2	April 1994
EN 50018	Elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære: Tryksikker kapsling »d«	2	August 1994
EN 50019	Elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære: Forhøjet sikkerhed »e«	2	Marts 1994
EN 50020	Elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære: Egensikkerhed »i«	2	August 1994

BILAG II

Ændring af og supplement til de europæiske standarder, der er omhandlet i bilag A (2. udgave af de europæiske standarder)

*Underbilag 1***ELEKTRISK MATERIEL TIL ANVENDELSE I EKSPLOSIONSFARLIG ATMOSFÆRE — GRUPPE I****ALMINDELIGE BESTEMMELSER**

(Europæisk standard EN 50014)

Punkt 7.3.1 i den europæiske standard EN 50014 (december 1992) affattes således:

»7.3.1. Elektrisk materiel i gruppe I

Kapslinger af plastmateriale, hvis areal efter projicering i en hvilken som helst retning overstiger 100 cm², eller som indeholder ubeskyttede metaldele med en kapacitet til jord på mere end 3 pF, under de mest ugunstige forhold i praksis, skal være således konstrueret, at der ved normal brug, vedligeholdelse og rengøring ikke er fare for antændelse på grund af elektrostatisk ladning.

Dette krav skal opfyldes:

- enten ved passende valg af materiale, så kapslingens isolationsmodstand målt efter den metode, som er angivet i 23.4.7.8 i denne europæiske standard, ikke overstiger en af værdierne:
  - 1 GΩ ved 23 ± 2 °C og 50 ± 5 % relativ fugtighed, eller
  - 100 GΩ ved de ugunstigste brugsforhold med hensyn til temperatur og fugtighed, som er forekrevet for det elektriske materiel, idet symbolet »X« anbringes efter certifikatreferencen, som angivet i 27.2.9
- eller ved størrelse, form, udformning eller andre beskyttende forholdsregler, idet det ved faktiske prøver på antændelse af luft-metan-blanding med 8,5 ± 0,5 % metan fastslås, at der ikke forekommer farlige elektrostatisk ladninger.

Hvis faren for antændelse imidlertid ikke kan undgås ved konstruktive forholdsregler, skal et mærkeskilt oplyse om de sikkerhedsmæssige foranstaltninger, der skal træffes under brugen.»

Underbilag 3

ELEKTRISK MATERIEL TIL ANVENDELSE I EKSPLOSIONSFARLIG ATMOSFÆRE —
GRUPPE I

EGENSIKKERHED »i«

Egensikre elektriske systemer

Bemærkning: I grubegasholdige miner i Tyskland anvendes ordet »Anlage« i stedet for »System«.

1. *Anvendelsesområde*

- 1.1. Dette underbilag indeholder de særlige krav til konstruktion og afprøvning af egensikre elektriske systemer, der helt eller delvis er beregnet til installation i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner for at sikre, at sådanne elektriske systemer ikke forvolder en eksplosion i den omgivende atmosfære.
- 1.2. Dette underbilag er et supplement til den europæiske standard EN 50020, »Egensikkerhed »i«« (2. udgave, august 1994), hvis krav gælder for konstruktion og afprøvning af egensikkert elektrisk materiel og tilhørende materiel.
- 1.3. Dette underbilag træder ikke i stedet for installationsregler for egensikkert elektrisk materiel, tilhørende materiel og egensikre elektriske systemer.

2. *Definitioner*

- 2.1. Følgende særlige definitioner for egensikre elektriske systemer gælder for dette underbilag. De supplerer definitionerne i de europæiske standarder EN 50014, »Almindelige bestemmelser«, og EN 50020, »Egensikkerhed »i««.

2.2. Egensikre elektriske systemer

Samling af dele af elektrisk materiel, som defineret i en systembeskrivelse, hvori de forbindende strømkredse eller dele af sådanne strømkredse, beregnet til brug i eksplosionsfarlig atmosfære, er egensikre strømkredse, som opfylder kravene i dette underbilag.

2.3. Godkendt egensikkert elektrisk system

Et elektrisk system i overensstemmelse med punkt 2.2, for hvilket en prøveanstalt har udstedt et systemcertifikat, hvori det bekræftes, at den pågældende type elektrisk system opfylder kravene i dette underbilag.

Note 1: Det er ikke nødvendigt, at alt elektrisk materiel i et egensikkert elektrisk system godkendes individuelt, men det skal kunne identificeres behørigt.

Note 2: For så vidt det er muligt i henhold til nationale lovgivninger vedrørende installationer, kan der uden yderligere certifikater installeres elektriske systemer, der er i overensstemmelse med punkt 2.2, for hvilke kendskabet til de elektriske parametre for dele i godkendt egensikkert elektrisk materiel, godkendt tilhørende materiel, ikke-godkendte indretninger i overensstemmelse med punkt 1.3 i den europæiske standard EN 50014, »Almindelige bestemmelser«, og kendskabet til de elektriske og fysiske parametre for enkeltdele og forbindelsesledningerne muliggør den utvetydige slutning, at egensikkerhed er bevaret.

2.4. Tilbehør

Elektrisk materiel, der kun indeholder enkeltdele til forbindelse og afbrydelse af egensikre strømkredse, og som ikke kan influere på systemets egensikkerhed, som f.eks. tilslutningsdåser, samledåser, stikpropper, stikdåser eller lignende dele, afbrydere, osv.

3. Kategorier af egensikre elektriske systemer

- 3.1. Egensikre elektriske systemer eller dele deraf skal placeres i en af to kategorier »ia« eller »ib«. Bestemmelserne i dette underbilag gælder for begge kategorier, medmindre andet er angivet.

Bemærkning: Egensikre elektriske systemer eller dele deraf kan tilhøre andre kategorier end egensikkert elektrisk materiel og tilhørende elektrisk materiel, der er indeholdt i systemet eller en del heraf. Ligeledes kan forskellige dele i et egensikkert elektrisk system tilhøre forskellige kategorier.

3.2. Kategori »ia«

Egensikre elektriske systemer eller dele heraf findes i kategori »ia«, hvis de opfylder bestemmelserne for egensikkert elektrisk materiel i kategori »ia« (se den europæiske standard EN 50020, »Egensikkerhed«, punkt 5.2), bortset fra at det egensikre elektriske system som helhed skal betragtes som en enkelt del af det elektriske materiel.

3.3. Kategori »ib«

Egensikre elektriske systemer eller dele deraf findes i kategori »ib«, hvis de opfylder bestemmelserne for elektrisk materiel i kategori »ib« (se den europæiske standard EN 50020, »Egensikkerhed«, punkt 5.3), bortset fra at det egensikre elektriske system som helhed skal betragtes som en enkelt del af det elektriske materiel.

4. Forbindelsesledninger i et egensikkert system

- 4.1. De elektriske parametre og alle karakteristika for de særlige forbindelsesledninger i et egensikkert elektrisk system, skal, for så vidt egensikkerheden afhænger af dem, være specificeret i certifikatet for det pågældende elektriske system.

- 4.2. I tilfælde, hvor et flerleder-kabel indeholder forbindelser, der udgør dele i mere end en egensikker strømkreds, skal kablet opfylde følgende bestemmelser:

- 4.2.1. Isoleringens radialtykkelse skal svare til lederens diameter. For polyethylen skal radialtykkelsen være mindst 0,2 mm.

- 4.2.2. Inden flerleder-kablet forlader fabrikantens værk, skal det underkastes de dielektriske vekselstrømsprøver, der er nærmere beskrevet i enten punkt 4.2.2.1 eller i punkt 4.2.2.2. Prøvens positive udfald skal bekræftes i et prøvecertifikat, der udstedes af kabelfabrikanten.

- 4.2.2.1. Enten skal hver leder før samling i kablet afprøves ved en spænding (effektivværdi) på 3 000 V + (2 000 gange isoleringens radialtykkelse i mm) V, og det samlede kabel

— først afprøves ved en spænding (effektivværdi) på 500 V, påtrykt mellem alle ledende forbundne armeringer eller skærme og alle kablets ledere, ligeledes ledende forbundet, og

— dernæst afprøves ved en spænding (effektivværdi) på 1 000 V, påtrykt mellem et bundt bestående af halvdelen af kablet og et bundt bestående af den anden halvdel af lederne.

- 4.2.2.2. Eller også skal det samlede kabel

— først afprøves ved en spænding (effektivværdi) på 1 000 V, påtrykt mellem alle ledende forbundne armeringer eller skærme og alle kablets ledere, ligeledes ledende forbundet, og

— dernæst afprøves ved en spænding på 2 000 V, påtrykt mellem hver leder i kablet i rækkefølge og det bundt, der dannes af alle de andre ledende forbundne ledere.

- 4.2.3. De prøver, der er foreskrevet i punkt 4.2.2, skal udføres med en vekselspænding i en overvejende sinusbølgeform med en frekvens på mellem 48 og 62 Hz fra en transformator med en passende effekt under hensyntagen til kablets kapacitet. Hvor det drejer sig om dielektriske prøver af samlede kabler, skal spændingen øges jævnt til den specificerede værdi over en periode på ikke under 10 sekunder, og derefter holdes i mindst 60 sekunder.

Disse prøver udføres af kabelfabrikanten.

- 4.3. Der skal ikke tages hensyn til fejl mellem lederne i et flerleder-kabel, hvis en af de to følgende bestemmelser er overholdt:
- 4.3.1. Kablet er i overensstemmelse med punkt 4.2, og hver enkelt egensikker strømkreds er indkapslet i en ledende skærm, der har en dækning på mindst 60 %.
- Bemærkning:* En eventuel forbindelse mellem skærmen og jord eller stel vil være specificeret i installationsbestemmelserne.
- 4.3.2. Kablet skal i overensstemmelse med punkt 4.2 være effektivt beskyttet mod beskadigelser, og hver egensikker strømkreds i kablet skal under normale omstændigheder have en spidsspænding lig med eller mindre end 60 V.
- 4.4. I tilfælde, hvor et flerleder-kabel er i overensstemmelse med punkt 4.2, men ikke med punkt 4.3, og kun indeholder egensikre strømkredse, der udgør dele af et enkelt egensikkert elektrisk system, skal der tages hensyn til fejl mellem op til fire ledere i kablet, og desuden skal enten punkt 3.2 eller 3.3 anvendes.
- 4.5. I tilfælde, hvor et flerleder-kabel er i overensstemmelse med punkt 4.2, men ikke med punkt 4.3, og indeholder egensikre strømkredse, der udgør dele af forskellige egensikre elektriske systemer, skal hver egensikker strømkreds i kablet have en sikkerhedsfaktor på mindst fire gange den, der er påkrævet i henhold til enten punkt 3.2 eller 3.3.
- 4.6. I tilfælde, hvor et flerleder-kabel ikke er i overensstemmelse med punkt 4.2 og 4.3, skal der tages hensyn til ethvert antal fejl mellem lederne i kablet, og desuden skal punkt 3.2 og 3.3 anvendes.
- 4.7. På certifikaterne for det egensikre elektriske system skal være angivet de brugsbetingelser, der følger af anvendelsen af punkt 4.3 til 4.6.
5. *Tilbehør til egensikre elektriske systemer*
- Det tilbehør, der er opført på certifikaterne som dele i et egensikkert elektrisk system, skal opfylde bestemmelserne i:
- punkt 7 og 8 i europæisk standard EN 50014, »Almindelige bestemmelser«
  - punkt 6 og 12.2 i europæisk standard EN 50020, »Egensikkerhed »i««.
- Deres mærkning skal være forsynet med i hvert fald fabrikantens navn eller det registrerede varemærke.
- Bemærkning:* Brug af ikke-godkendt tilbehør skal ske under iagttagelse af installationsbestemmelserne.
6. *Typeprøvning*
- Egensikre elektriske systemer skal typeprøves i overensstemmelse med typeprøvebestemmelserne i punkt 10 i den europæiske standard EN 50020, »Egensikkerhed »i««, men under hensyntagen til punkt 4 i dette underbilag.
7. *Mærkning af egensikre elektriske systemer*
- Mindst én del af det elektriske materiel i godkendte egensikre elektriske systemer skal på et hensigtsmæssigt sted mærkes af indehaveren af det pågældende systemcertifikat. Mærkningen skal omfatte den mindstemærkning, som er nævnt i punkt 27.6 i den europæiske standard EN 50014, »Almindelige bestemmelser« samt bogstaverne »SYST«.
-

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/66/EF

af 4. september 1998

om ændring af direktiv 95/31/EF om specifikke renhedskriterier for sødestoffer til brug i levnedsmidler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler⁽¹⁾, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/34/EF⁽²⁾, navnlig artikel 3, stk. 3, litra a),

efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, og

ud fra følgende betragtninger:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/35/EF af 30. juni 1994 om sødestoffer til brug i levnedsmidler⁽³⁾, ændret ved direktiv 96/83/EF⁽⁴⁾, indeholder en fortegnelse over de stoffer som må anvendes til sødemidler i levnedsmidler;

Kommissionens direktiv 95/31/EF af 5. juli 1995 om specifikke renhedskriterier for sødestoffer til brug i levnedsmidler⁽⁵⁾ fastsætter renhedskriterierne for sødestofferne i direktiv 94/35/EF;

det er i lyset af de tekniske fremskridt påkrævet at ændre renhedskriterierne i direktiv 95/31/EF for isomalt (E 953); direktivet må derfor ændres;

der skal tages hensyn til de specifikationer og analyseteknikker for sødestoffer, der er fastsat i Codex Alimentarius og af den fælles FAO/WHO-ekspertgruppe for tilsætningsstoffer til levnedsmidler (Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives — JECFA);

levnedsmiddeltilsætningsstoffer, der er fremstillet ved metoder eller udgangsmaterialer som i væsentlig grad adskiller sig fra dem, der er omfattet af evalueringen i Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, eller fra dem, der er nævnt i dette direktiv, forelægges for Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler til en fuld-

stændig evaluering, hvor hovedvægten lægges på renhedskriterier;

foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Levnedsmiddelkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I bilaget til direktiv 95/31/EF udskiftes teksten vedrørende E 953 — isomalt med teksten i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. september 1998.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11. 2. 1989, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 237 af 10. 9. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 237 af 10. 9. 1994, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 48 af 19. 2. 1997, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 178 af 28. 7. 1995, s. 1.

BILAG

»E 953-ISOMALT

Synonymer

Hydrogeneret isomaltulose, hydrogeneret palatinose.

Definition

Kemisk navn

Isomalt en blanding af hydrogenerede mono- og disaccharider, idet hovedkomponenterne er disaccharider:

6-O- α -D-glucopyranosyl-D-sorbitol (1,6-GPS) og
1-O- α -D-glucopyranosyl-D-mannitol dihydrat (1,1-GPM).

Kemisk formel

6-O- α -D-glucopyranosyl-D-sorbitol: $C_{12}H_{24}O_{11}$
1-O- α -D-glucopyranosyl-D-mannitol dihydrat: $C_{12}H_{24}O_{11} \cdot 2H_2O$

Relativ molekylemasse

6-O- α -D-glucopyranosyl-D-sorbitol: 344,32
1-O- α -D-glucopyranosyl-D-mannitol dihydrat: 380,32

Indhold

Indhold ikke under 98 % af hydrogenerede mono- og disaccharider og ikke under 86 % af blandingen af 6-O- α -D-glucopyranosyl-D-sorbitol and 1-O- α -D-glucopyranosyl-D-mannitol dihydrat bestemt på tørstofbasis.

Beskrivelse

Sødt smagende lugtfrit, hvidt krystalinsk svagt hygroskopisk stof.

Identifikation

A. *Opløselighed*

Vandopløseligt, tungt opløseligt i ethanol.

B. *Tyndtlagschromatografi*

Undersøges ved tyndtlagschromatografi på en plade med ca. 0,2 chromatografisk silicagel. Chromatogrammet vigtigste pletter er 1,1 GPM og 1,6 GPS.

Renhedsgrad

Vandindhold

Ikke over 7 % (Karl Fischer metode).

Sulphatasker

Ikke over 0,05 % på tørstofbasis.

D-Mannitol

Ikke over 3 %.

D-Sorbitol

Ikke over 6 %.

Reducerende sukkerarter

Ikke over 0,3 % udtrykt som glucose på tørstofbasis.

Nikkel

Ikke over 2 mg/kg på tørstofbasis.

Arsen

Ikke over 3 mg/kg på tørstofbasis.

Bly

Ikke over 1 mg/kg på tørstofbasis.

Tungmetaller (som Pb)

Ikke over 10 mg/kg på tørstofbasis.*

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 15. september 1998

om beskikkelse af medlemmerne af Det Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 1998 til den 20. september 2002

(98/545/EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 194,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 166, og

ud fra følgende betragtninger:

Mandatet for de nuværende medlemmer af Det Økonomiske og Sociale Udvalg udløber den 20. september 1998 ⁽¹⁾ og medlemmerne af udvalget skal nu beskikkes for en ny periode på fire år fra den 21. september 1998;

hver medlemsstat har forelagt en liste, der indeholder et antal kandidater, som er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere;

udvalget er sammensat af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv, i særdeleshed producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere samt de liberale erhverv og almindelige samfundsinteresser; ved udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation;

efter at have hørt Kommissionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Som medlemmer af Det Økonomiske og Sociale Udvalg beskikkes for perioden fra den 21. september 1998 til den 20. september 2002 de personer, hvis navn er opført på den liste, der er indeholdt i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den får virkning på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. september 1998.

På Rådets vegne

W. SCHÜSSEL

Formand

⁽¹⁾ EFT L 257 af 5. 10. 1994, s. 20.

*ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA*

Lista de los miembros del Comité Económico y Social
Liste over medlemmerne af Det Økonomiske og Sociale Udvalg
Liste der Mitglieder des Wirtschafts- und Sozialausschusses
Κατάλογος των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
List of the members of the Economic and Social Committee
Liste des membres du Comité économique et social
Elenco dei membri del Comitato economico e sociale
Lijst van leden van het Economisch en Sociaal Comité
Lista dos membros do Comité Económico e Social
Talous- ja sosiaalikomitean jäsenten luettelo
Förteckning över ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén

BELGIË / BELGIQUE / BELGIEN

Wilfried BEIRNAERT
Directeur-generaal VBO

Paul VERHAEGHE
Afgevaardigd beheerder
Federatie van de Voedingsindustrie

Guido RAVOET
Directeur-generaal
Belgische Vereniging van Banken

Alfons DE VADDER
Directeur-generaal
Federatie van Belgische Distributieondernemingen

Étienne de PAUL de BARCHIFONTAINE
Secrétaire général de l'Alliance agricole belge

Kris PEETERS
Secretaris-generaal NCMV

Guy HAAZE
Nationaal voorzitter van de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België

Josly PIETTE
Secrétaire général de la Confédération des syndicats chrétiens de Belgique

Thierry DOCK
Collaborateur au service d'études CSC

Arthur LADRILLE
Président honoraire
Centrale d'alimentation FGTB

Paul GRUSELIN
Conseiller
Département des relations internationales FGTB

Jean-François HOFFELT
Secrétaire général de la Fédération belge des coopératives «Febecoop»

DANMARK

Sekretariatschef Helle BUNDGAARD
Dansk Industri

International sekretær Søren KARGAARD
FTF

Afdelingschef Leif ERLAND NIELSEN
Landbrugsrådet

Økonom Henrik HOFMAN
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Økonom Lisbeth BAASTRUP SØRENSEN
Funktionærernes- og Tjenestemændenes Fællesråd

Cand. jur. Birte JOHANSEN
Dansk Arbejdsgiverforening

Afdelingschef Bo GREEN
Det Danske Handelskammer — Børsen

Sekretær Ib WISTISEN
LO

Konsulent John SVENNINGSEN
LO i Danmark — Bruxelles kontoret

DEUTSCHLAND

Manfred DIMPER
Abteilungsleiter bei der Arbeitsgemeinschaft der Verbraucher

Ursula ENGELEN-KEFER
Stellvertretende Vorsitzende des Deutschen Gewerkschaftsbundes

Gräfin Soscha zu EULENBURG
Vorstandsmitglied der Bundesarbeitsgemeinschaft der Freien Wohlfahrtspflege und Vizepräsidentin des Deutschen Roten Kreuzes

Dipl.-Volkswirt Rainer FRANZ
Beauftragter des Bundesverbandes der Deutschen Industrie für den WSA

Dr. Göke FRERICHS
Präsidiumsmitglied des Bundesverbandes des Deutschen Groß- und Außenhandels

Prof. Dr. med. Christoph FUCHS
Hauptgeschäftsführer der Bundesärztekammer und des Deutschen Ärztetages

Michael GEUENICH
Mitglied des Geschäftsführenden Bundesvorstandes des Deutschen Gewerkschaftsbundes

Dr. Helmut GIESECKE
Beauftragter des Deutschen Industrie- und Handelstages für den WSA

Dipl.-Volkswirtin Renate HORNUNG-DRAUS
Geschäftsführerin der Bundesvereinigung der Deutschen Arbeitgeberverbände

Dipl.-Kfm. Johannes M. JASCHICK
Arbeitsgemeinschaft der Verbraucher

Dr. Adalbert KIENLE
Stellvertretender Generalsekretär des Deutschen Bauernverbandes

Ursula KONITZER
Stellvertretende Vorsitzende der Deutschen Angestelltengewerkschaft

Dr. Bernd KRÖGER
Hauptgeschäftsführer des Verbandes Deutscher Reeder

Rechtsanwalt Jochen LEHNHOFF
Vorstandsmitglied des Bundesverbandes der Deutschen Volks- und Raiffeisenbanken

Dr. Rolf MEYER
Generalsekretär des Deutschen Raiffeisenverbandes

Lutz RIBBE
Geschäftsführer von Euronatur

Bernd RUPP
Vorstandsmitglied im Deutschen Beamtenbund

Hanns-Eberhard SCHLEYER
Generalsekretär des Zentralverbandes des Deutschen Handwerks

Klaus SCHMITZ
Leiter der Abteilung Struktur- und Umweltpolitik, Handwerkssekretariat beim Bundesvorstand des Deutschen Gewerkschaftsbundes

Albert SCHUNK
Leiter der Internationalen Abteilung des Vorstandes der IG Metall

Graf Alexander von SCHWERIN
Abteilungsleiter bei der Duisburger Verkehrsgesellschaft

Wolfgang WARBURG
Stellvertretender Vorsitzender der Gewerkschaft Öffentliche Dienste, Transport und Verkehr

Hajo WILMS
Mitglied des Bundesvorstandes der IG Bauen-Agrar-Umwelt

Prof. Dr. Gerd WOLF
Geschäftsführender Direktor des Instituts für Plasmaphysik des Forschungszentrums Jülich

ΕΛΛΑΔΑ

κα Ειρ. ΠΑΡΗ
Μόνιμος εκπρόσωπος του Γραφείου του ΣΕΒ Βρυξελλών
Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών

κ. Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος ΓΣΕΒΕΕ
Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας

κα Α. ΜΠΡΕΔΗΜΑ-ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθύντρια στο Τμήμα Διεθνών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της ΕΕΕ
Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών

κ. Χρ. ΦΩΛΙΑΣ
Πρόεδρος ΕΣΕΕ
Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου

κ. Ι. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Γραμμ. Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΓΣΕΕ
Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας

κ. Ι. ΜΑΝΩΛΗΣ
Γενικός Γραμματέας ΓΣΕΕ
Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας

κ. Σ. ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ
Μέλος της Διοίκησης της ΟΣΠΑ (Ομοσπονδία Συλλόγων Πολιτικής Αεροπορίας)
Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας

κ. Χρ. ΚΟΥΡΦΙΔΗΣ
Πρόεδρος Γενικού Συμβουλίου ΑΔΕΔΥ
Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων

κ. Ν. ΛΙΟΛΙΟΣ
Πρόεδρος ΠΑΣΕΓΕΣ
Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών

κ. Χ. ΦΑΚΑΣ
Πρόεδρος ΓΕΣΑΣΕ
Γενική Συνομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ελλάδας

κ. Ν. ΛΕΡΙΟΣ
Γενικός Γραμματέας ΚΕΔΕΟ, Αντιπρόεδρος ΟΠΕ
ΚΕΔΕΟ

κ. Γ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ
τέως Αντιπρόεδρος του ΟΕΕ
Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδας

ESPAÑA

José María ZUFIAUR NARVAIZA
Director Técnico del Instituto Europeo de Relaciones Industriales
Universidad Carlos III de Madrid

Sergio SANTILLÁN CABEZA
Abogado
Unión General de Trabajadores (UGT)

Juan MENDOZA CASTRO
Colaborador de UGT para asuntos internacionales

Ramón BAEZA SANJUÁN
Secretaría Confederal de Relaciones Internacionales
Confederación Sindical de Comisiones Obreras (CCOO)

María CANDELAS SÁNCHEZ MIGUEL
Secretaría Confederal de Relaciones Internacionales
Confederación Sindical de CCOO

Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS
Responsable de Acción Sindical de CCOO de Euskadi
Confederación Sindical de CCOO

Amaia BETELU BAZO
Miembro del Departamento Internacional

José María ESPUNY MOYANO
Presidente de la Federación de Industrias Oleícolas de España (FIODE)

Jorge STECHER NAVARRA
Consejero del Banco Popular Español

Angel PANERO FLÓREZ
Vocal de la Junta Directiva de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE) y de la Confederación Española de Pequeñas y Medianas Empresas (CEPYME)

José Ignacio GAFO FERNÁNDEZ
Director del Centro de Promoción de Inversiones para Iberoamérica CEOE

José Isaías RODRÍGUEZ GARCÍA-CARO
Delegado de la CEOE ante la Unión Europea

Margarita LÓPEZ ALMENDÁRIZ
Vocal de la Junta Directiva de la CEOE y Presidenta de la Confederación de Empresarios de Melilla

Gabriel GARCÍA ALONSO
Vocal de la Junta Directiva de la CEOE y Presidente de la Federación Nacional Empresarial de Transportes en Autobús (FANEBUS)

Miguel Ángel CABRA DE LUNA
Miembro de la Junta Directiva de la Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES),
Responsable del área de Relaciones Internacionales

José Manuel de las HERAS CABAÑAS
Secretario General de la Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos

Pedro BARATO TRIGUERO
Presidente nacional de ASAJA

Juana BORREGO IZQUIERDO
Presidenta Nacional de la Federación de Mujeres Rurales

Clemente J. MUÑIZ GUARDADO
Presidente de la Federación Nacional de Cofradías de Pescadores

Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER
Secretario General de la Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC)

Francisco CEBALLO HERRERO
Presidente de la Asociación General de Consumidores (ASGECO)

FRANCE

Philippe LEVAUX
Conseil national du patronat français (CNPF)
Vice-président de la Fédération de l'industrie européenne de la construction (FIEC)
Président de la commission économique de la FIEC
Président honoraire de la FNTP

Bruno VEVER
Directeur chargé de la coordination des affaires européennes du CNPF

Hubert GHIGONIS
Président de l'association «Transport routier et progrès»

Henri MALOSSE
Directeur de l'Assemblée des chambres françaises de commerce et de l'industrie (ACFCI)

Lucien REBUFFEL
Président de la Confédération générale des petites et moyennes entreprises (CGPME)

Robert PELLETIER
Ancien directeur général de l'Association française des établissements de crédits et des entreprises d'investissement (AFECEI)

Claude CAMBUS
Secrétaire général de la Confédération française de l'encadrement (CGC)

Jacques PE
Secrétaire confédéral, Force ouvrière (FO)

Jean-Claude QUENTIN
Secrétaire confédéral, Force ouvrière (FO)

Armel GOURMELON
Vice-président de la Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC)

Roger BRIESCH
Chargé de mission au département international et Europe
Confédération française démocratique du travail (CFDT)

Gérard DANTIN
Chargé de mission au département international et Europe
Confédération française démocratique du travail (CFDT)

Joël DECAILLON
Membre de la commission exécutive
Responsable de l'activité Europe
Confédération générale du travail (CGT)

Daniel RETUREAU
Chargé des problèmes européens et de l'OIT
Confédération générale du travail (CGT)

Daniel GIRON
Vice-président de l'UPA
Secrétaire-adjoint de l'Assemblée permanente des chambres de métiers (APCM)

Jean-Paul BASTIAN
Vice-président de la Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA)

Bernard MALABIRADE
Membre du bureau du Centre national des jeunes agriculteurs (CNJA)

Jean-Claude SABIN
Premier vice-président de l'APCA

Joseph BALLE
Vice-président de la Confédération nationale de la mutualité, de la coopération et du crédit agricoles (CNMCCA)

Roger BURNEL
Membre du Conseil économique et social français

Lucien BOUIS
Directeur du Bureau de vérification de la publicité
Administrateur de l'Union nationale des associations familiales (UNAF)

Jean-Louis VAUCORET
Président de la Mutuelle retraite
Fonction publique (FNMF)

Adrien BEDOSSA
Vice-président de l'Union nationale des professions libérales (UNAPL) et président de la Commission des affaires européennes et internationales

Jean-Michel BLOCH-LAINÉ
Vice-président de l'Union nationale interfédérale des œuvres et organismes privés sanitaires et sociaux (UNIOPSS)

IRELAND

Harry BYRNE
Former Assistant Managing Director, Guinness Ireland Group
Irish Business and Employers Confederation

Clare CARROLL
Former Social Affairs Executive of the Irish Business and Employers Confederation

Roy DONOVAN
Former President of the Chambers of Commerce of Ireland
Chambers of Commerce of Ireland

William ATTLEY
Treasurer, ICTU
Irish Congress of Trade Unions

Joan CARMICHAEL
Industrial Officer, ICTU
Irish Congress of Trade Unions

John FREEMAN
Executive Council Member, ICTU
Irish Congress of Trade Unions

John DONNELLY
Former President of the Irish Farmers' Association
Irish Farmers' Association — Irish Farm Centre

Cornelius SCULLY
ICMSA National Council and Administrative and Dairy Committee (ICMSA)

Jillian HASSETT
President of National Youth Council of Ireland
National Youth Council of Ireland

ITALIA

Edoardo BAGLIANO
Consulente
Confindustria — FIAT

Giannino Cesare BERNABEI
Responsabile Coordinamento attività internazionali
Confindustria

Paolo BRAGHIN
Collaboratore
Confindustria — Zambon Group

Umberto BURANI
Segretario generale
Federazione bancaria CEE — ABI

Giuseppe CERRONI
Segretario generale della Confcommercio

Sandro MASCIA
Responsabile
Ufficio Confagricoltura — Bruxelles

Flavio PASOTTI
Vicepresidente nazionale
Confederazione italiana della piccola e media industria (CONFAPI)

Antonello PEZZINI
Membro Consiglio nazionale
Confartigianato

Giacomina CASSINA
Funzionaria
Confederazione italiana sindacati lavoratori (CISL)

Franco GHIRIACO
Segretario generale Federazione italiana lavoratori chimici e affini (FILCEA)
Confederazione italiana sindacati lavoratori (CISL)

Sergio COLOMBO
Funzionario
Confederazione italiana sindacati lavoratori (CISL)

Susanna FLORIO
Addetta Ufficio internazionale
Confederazione italiana sindacati lavoratori (CISL)

Enrico KIRSCHEN
Dirigente UIL
Unione italiana lavoratori (UIL)

Giorgio LIVERANI
Presidente Comitato
Unione italiana lavoratori (UIL) — Bruxelles

Mario SEPI
Funzionario
Confederazione italiana sindacati lavoratori (CISL)

Giovanni VINAY
Addetto Ufficio internazionale
CGIL

Maurizio ANGELO
Presidente
Confederazione europea dei dirigenti e dei quadri (CIDA)

Paolo BEDONI
Presidente
Coldiretti

Roberto GONFALONIERI
Segretario generale nazionale
Confedir

Aldo URBINI
Dirigente
CISAL

Lucia FUSCO
Direttore
Ufficio Lega nazionale cooperative e mutue — Bruxelles

Beatrice MACHIAVELLI RANGONI
Responsabile Consulta dei consumatori
Consulta dei consumatori

Dario MENGOZZI
Dirigente Unione provinciale
Concooperative

Renata POLVERINI
Consigliere nazionale
UGL

LUXEMBOURG

Josy KONZ
Premier vice-président de la CGT-L (Confédération générale du travail au Luxembourg)

Jos EWERT
Directeur général, gérant des sociétés du groupe Cepal SA Luxembourg
Centrale paysanne

Léon DRUCKER
Secrétaire général de la Confédération luxembourgeoise des syndicats chrétiens (LCGB)

Joseph KRATOCHWIL
Président de la Chambre des employés privés

Ted MATHGEN
Sous-directeur de la Chambre des métiers
Chef du département formation initiale/maîtrise

Pierre SEIMETZ
Membre de la Cour d'arbitrage de la Chambre de commerce internationale

NEDERLAND

Dr. Georges C.P. LINNSEN
Adviseur — VNO-NCW (Verbond van Nederlandse Ondernemingen/Nederlands Christelijk Werkgeversverbond)

Mr. Philip H. NOORDWAL
Adviseur Economisch en Sociaal Comité Zaken-Verbond van Nederlandse Ondernemingen (VNO-NCW)

A.A. JAARSMA
Directeur Internationaal Economisch en Sociaal Beleid
Land- en Tuinbouworganisatie (LTO-Nederland)

Dethmer H. KIELMAN
Voorzitter Nederlands Vervoersoverleg (NVO)

Mr. Colin W.M. LUSTENHOUWER
Plv. algemeen secretaris
Raad voor Midden- en Kleinbedrijf (MKB)

Thomas ETTY
Beleidsmedewerker Internationale Zaken
Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV)

Mr. J.F.E. van der HOOFT
Beleidsmedewerker Internationale Zaken
Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV)

Kommer de KNEGT
Secretaris Europese Zaken belast met Europese Vraagstukken
Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV)

Jan Jacob van DIJK
Beleidsmedewerker Internationale Zaken
Christelijk Nationaal Vakverbond (CNV)

Dédée DRIJFHOUT-ZWEIJTZER
Beleidsmedewerker
Vakcentrale voor Middelbaar en Hoger Personeel (MHP)

J.W.H. ANDERSON
Internationaal medewerker — Consumentenbond

Mr. M.G. ROOD
Voorzitter Commissie Arbeid, Onderneming en Medezeggenschap van de Sociaal Economische Raad

ÖSTERREICH

Dr. Klaus STÖLLNERBERGER
Geschäftsführer
Firma Gallia Mineralölprodukte-Vertriebs-AG

Mag. Christa SCHWENG
Referentin
Sozialpolitische Abteilung, Wirtschaftskammer Österreich

Dr. Wolfgang BURKHARD
Mitglied des Vorstandes der Vereinigung Österreichischer Industrieller

Dr. Ferdinand MAIER
Generalsekretär des Österreichischen Raiffeisenverbandes

Mag. Heinz VOGLER
Leitender Zentralsekretär der Gewerkschaft der Privatangestellten

Gustav ZÖHRER
Internationaler Sekretär der Gewerkschaft Metall, Bergbau, Energie

Mag. Ernst TÜCHLER
Mitarbeiter im Volkswirtschaftlichen Referat des Österreichischen Gewerkschaftsbundes

Mag. Thomas DELAPINA
Geschäftsführer des Beirats für Wirtschafts- und Sozialfragen
Sekretär in der Arbeiterkammer Wien

Mag. Eva BELABED
Leiterin der Abteilung Wirtschafts- und Sozialwissenschaft der Arbeiterkammer Oberösterreich

Dr. Anne-Marie SIGMUND
Generalsekretärin des Bundeskomitees Freie Berufe Österreich

Dipl. Ing. Rudolf STRASSER
Generalsekretär-Stellvertreter der Präsidentenkonferenz der Landwirtschaftskammern Österreichs

Dr. Harald GLATZ
Obmannstellvertreter des Vereins für Konsumenteninformation — Leiter der Abteilung
Konsumentenpolitik der Arbeiterkammer Wien

PORTUGAL

Dr. Manuel Eugénio PIMENTEL CAVALEIRO BRANDÃO
Consultor — CIP — Confederação da Indústria Portuguesa

Eng^a Maria Luísa FREIRE DE ANDRADE SANTIAGO
Técnica — CAP — Confederação dos Agricultores de Portugal

Dr. Paulo Jorge BAPTISTA DE ANDRADE
Técnico — CCP — Confederação do Comércio e Serviços de Portugal

Paulo Manuel GONÇALVES PINTO DE BARROS VALE
Membro da Direcção — AIP — Associação Industrial Portuense

Eduardo Manuel NOGUEIRA CHAGAS
Membro da Comissão Executiva do Conselho Nacional
CGTP — Confederação Geral dos Trabalhadores Portugueses

Dr. Vasco Manuel LOBO BRANDÃO RODRIGUES CAL
Técnico do Gabinete de Estudos
CGTP — Confederação Geral dos Trabalhadores Portugueses

Manuel António ARAÚJO DOS SANTOS
Presidente — UGT — União Geral de Trabalhadores

Vitor Hugo DE JESUS SEQUEIRA
Vice Secretário-Geral
UGT — União Geral de Trabalhadores

Dr. Manuel CABEÇADAS ATAÍDE FERREIRA
Presidente da Direcção
DECO — Associação Portuguesa para a Defesa do Consumidor

Prof. Dr. Carlos SOARES RIBEIRO
Presidente da Ordem dos Médicos
Conselho Nacional das Profissões Liberais

Dr. José BENTO GONÇALVES
Presidente do Conselho Fiscal
CONFAGRI — Confederação Nacional das Cooperativas Agrícolas

Dr. Vitor José MELÍCIAS LOPES
Presidente - União das Misericórdias Portuguesas

SUOMI/FINLAND

Filip Mikael HAMRO-DROTZ
kauppapoliittinen asiamies, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto

Ulla Birgitta SIRKEINEN
johtaja, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto

Jorma Olavi KONTIO
asiamies, Palvelutyönantajat ry

Tuula Marjatta KANNISTO
johtaja, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry

Markku Matti LEMMETTY
neuvottelupäällikkö, AKAVA ry

Matti Olavi REUNA
kansainvälisten asiain päällikkö, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry

Sampsa Juhani SARALEHTO
varatoimitusjohtaja, Keskuskauppakamari

Seppo Ilmari KALLIO
johtaja, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry

Eero Heikki LEHTI
hallituksen puheenjohtaja, Suomen Yrittäjät ry

SVERIGE

Aina Margareta REGNELL
Direktör
SAF

Göran Valentin LAGERHOLM
Direktör
Sveriges Industriförbund

Sture Erik LINDMARK
Direktör
Svensk Handel

Leif Christer HÄGG
Ombudsman
Landsorganisationen (LO)

Lars NYBERG
Utredare
Landsorganisationen (LO)

Ernst Erik Jacob EHNMARK
Sakkunnig
Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO)

Lars Uno WESTERLUND
Ombudsman
Tjänstemännens Centralorganisation (TCO)

Brita Christina WAHROLIN
Förbundsordförande
Handikappförbundens Samarbetsorgan (HSO)

Anita Christina HARRIMAN
Ordförande
Sveriges Konsumentråd

Staffan Mats Wilhelm NILSSON
Lantbrukare
Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)

Jan Erik Anders OLSSON
Europachef
Kooperativa institutet (Koopi)

Anders LUNDSTRÖM
Vice VD
Företagarnas Riksorganisation (FR)

UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

Malcolm LEVITT
European Adviser
Barclays Bank plc

John LITTLE CBE
Former Chairman, CBI Scotland

Peter MORGAN
Director
South West Wales Electricity

Kenneth WALKER
Management Consultant

Clive WILKINSON
Director of the Gin and Vodka Association

Bill TOSH
Chief Director
Unidare Plastics Ltd

Dr Sandra THOMAS
Science Policy Research Unit — University of Sussex

Yvonne THOMPSON
President
European Federation of Black Women Business Owners

Tom JENKINS
Head of Europe Unit
Trades Union Congress (TUC)

Helen McGRATH OBE
President
NUKFAT, TUC Women's Committee
National Union of Knitwear, Footwear and Apparel Trades

George WRIGHT
Regional Secretary for Transport and General Workers' Union (Welsh TGWU)

Campbell CHRISTIE
General Secretary
Scottish Trades Union Congress (TUC)

Eddy WARILLOW
Regional Secretary, GMB
Southern Region

Ken JACKSON
General Secretary
Amalgamated Engineering and Electrical Union (AEEU)

Josie IRWIN
Senior Labour Relations Officer
Royal College of Nursing — London

Alison SHEPHERD
Vice-President
UNISON (Public Service Unions — formed on merger of the Confederation of Health Service Employees (COHSE), the National Union of Public Employees (NUPE) and the National Association of Local Government Organisations (NALGO))

Ann DAVISON
Adviser to Consumers in Europe Group (UK)

Sukhdev SHARMA
Former Executive Director
Commission for Racial Equality

Prof. Rose D'SA
Professor of European Law
University of Glamorgan

Tim PAPÉ
Director-General
Shaw Trust (interests: disability issues)

David EVANS
Former Director-General of the National Farmers' Union
Former Ministry of Agriculture, Fisheries and Food official (MAFF)

Prof. James PETRIE
President of the Royal College of Physicians — Edinburgh
Aberdeen Royal Infirmary

John SIMPSON
Economics Consultant

Alma WILLIAMS
Vice-President
European Consumer Safety Association
